

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

2/2020

ZA ČASŮ KORONAVIRU

- Jak jsme zvládli pandemii
- Nový cvičák a kynologický klub
- Ochoz v roce 2050?

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXV

 Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

DOBA OCHOZSKÁ KORONAVIROVÁ

Foto: kolektiv (z facebooku Naša Ochoz)

Milí čtenáři,

původně jsem se na tohle číslo zpravodaje vůbec netěšila. Je jasné, jaké téma bude dominovat. Jenže já už jsem na výraz-koronavirus, jako mnozí z vás, alergická. Fotky lidí, kterým zakrývá úsměv rouška, už mě nedojímají, spíš štvou. Televize, rádia, noviny a ty internety už už ani neví, o čem jiném by referovaly, a do toho zase připravovat další mediální výstup o COVIDu, restrikcích, pandemii? Ach jo. Nakonec mě ale sestavování tohoto netypického čísla bavilo hodně. Zde jsou některé důvody:

Ochozáci mají smysl pro pomoc i pro humor. Takže to vlastně není žádné chmurné čtení. Milé jsou originální roušky z dílen dobrovolných šičů a šiček. Atmosferické jsou fotky Richarda Boudy. Inspirující je přístup skautů k nenadálé situaci. Odlehčený je rozhovor s Leošem Kmetěm o hasičské pomoci. Hluboké je zamyšlení duchovního správce farnosti Zdeňka Dršťky, obohacující je rozhovor s Tondou Langem o 3D tisku. A vůbec – není to pruda. Protože je to naše, naše ochozská doba koronavirová!

Také jsem si uvědomila, že snad za celou historii vydávání Ochozského zpravodaje nebylo číslo, ve kterém by nebyla reportáž či aspoň fotka z proběhnuvší akce. Tohle číslo je unikátní. Pandemie totiž vypukla krátce poté, co se vám do schránek dostalo poslední číslo, a tak opravdu na těchto stránkách nenajdete ani stopu, fotku či ohlas z akce sportovní, školní, společenské, kulturní...

Mnozí pořadatelé navíc ani neví, jestli a v jakém režimu se budou konat akce v létě i na podzim. Vráť se restrikce? Kolik lidí může přijít? Jaká jsou hygienická

pravidla? Nějaké přísliby tu jsou, ale výčet jistě není kompletní, proto vás odkážu na jiné, flexibilnější informační kanály – třeba na web, na plakáty, na facebook.

A v neposlední řadě, ono to vlastně celé o době koronavirové nebylo. Můžete si přečíst o vztahu pánečka a psa a o novém kynologickém klubu. O tom, jak by mohla Ochoz vypadat v roce 2050. O příběhu lidí, kteří toho museli za první republiky tolik obětovat pro blaho druhých, pro vznik sokolovny. O posledních okamžicích druhé světové války. O výtvarných počinech v srdci přírody. O tom, jak zadržet vodu na zahradách. Takže nakonec docela pestré číslo!

Baví mě to taky proto, že můžu takto veřejně poděkovat. Na prvním místě obci a hlavním členům našeho ochozského

krizového štábu – Evě, Hance a Matějovi. Tuto situaci, se kterou nemá zkušenosti téměř nikdo na světě, zvládli v rámci svých možností tak, jako kdyby ji řešili každý druhý rok. Děkuji všem dobrovolníkům – třeba mně konkrétně, antitalentu na šití a ruční práce, jste základním hygienickým zabezpečením naší rodiny ušetřili tisíc nervů a desetitisíce vteřin života. Děkuji všem, kteří zůstali optimističtí, přátelští a usměvaví (i za rouškou). A taky těm, kteří neztráceli naději a zaháněli strach, který se plížil do všech možných koutů našich domovů i srdcí.

Nedejme mu šanci ani nadále.

Krásné léto!

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje

OKAMŽIK: VEŘEJNÉ VENKOVNÍ ZASEDÁNÍ

Řádné březnové zasedání bylo z důvodu vyhlášeného nouzového stavu zrušeno. Dne 31. 3. proběhlo první on-line zasedání, aby došlo k zabezpečení řádného chodu obce. Dne 20. 4. se pro umožnění účasti veřejnosti konalo první veřejné venkovní zasedání, a to na parkovišti u OÚ. Zápisy ze zasedání můžete sledovat na webových stránkách obce.

(ed)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXV – červen 2020

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury CR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

Foto na obálce: kolektiv

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 10. 6. 2020, náklad 550 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 8. 2020.

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

otevíráte stránky druhého letošního čísla zachycujícího slovem i obrazem dobu předchozích třech měsíců. Dobu, kterou si asi všichni budeme pamatovat. Dobu, která ukázala hlavně silné stránky nás všech. Velké množství ochozských dobrovolníků neúnavně do noci šíjících roušky, vyrábějících dezinfekci, tisknoucích štíty, rozvážejících potraviny a léky, vymýšlejících spoustu dalších inovací, které by mohly v nouzovém stavu pomoci, obrovská vlna solidarity, ochota pomoci, sounáležitost, umění reagovat v krátkém čase, nápaditost, sdílení, respektování... Ve výčtu by se dalo ještě dlouho pokračovat. To vše mě vede k tomu, že jsem hrdá na to, že jsem Ochozákem. Vyzdvihnout bych chtěla i práci pedagogů a pana ředitele ochozské základní školy, neboť v nouzovém stavu dokázali perfektním způsobem zabezpečit výuku našich dětí. Nemenší pozornost si zaslouží i prodavačky v místních obchodech (potravinách a chovatelských a zahrádkářských potřebách), které to v nouzovém stavu neměly vůbec jednoduché. Za perfektní spolupráci musím poděkovat i místním hasičům, skautům a ochozským ženám. Vážím si i práce ochozských divadelníků, kteří se prostřednictvím sdílení nahrávek z odehraných představení snažili zpříjemnit těžké chvíle. Obrovské díky patří vám všem, občanům obce, neboť každý jste přispěli svým dílem k tomu, že jsme to v Ochozi ve zdraví přežili a pomalu se vracíme k normálnímu fungování. Jak nouzový stav v Ochozi probíhal, se dočtete v jednom z následujících článků.

Realizace

I přes nouzový stav se na obci pokračovalo v rozpracovaných projektech. Proběhla **výměna dosluhujícího rozhlasu za bezdrátový**. Kromě jednoduché obsluhy a kvalitnějšího zvuku, propojení na jednotný systém varování, možnosti zasílání SMS zpráv je jednou z dalších výhod i možnost směřovat případné hlášení týkající se pouze určité části obce jenom do této lokality.

Byla realizována rekonstrukce páteřních komunikací na hřbitově, při této příležitosti obec zadala i přípravné práce pro osvětlení hřbitova a došlo k protažení vedení vody až k márnici.

Techničtí pracovníci revitalizovali prostor „na cvičáku“, kde již od května probíhají první kynologická setkání pod vedením Daniely Francové.

Projekční práce

Projektová dokumentace na **rekonstrukci historického sportovního areálu Sokolovny** se nachází na stavebním úřadě se všemi vyjádřeními a čeká se na vydání stavebního povolení. Současně budeme vyčkávat na vypsání vhodného dotačního titulu.

V květnu bylo vydáno stavební povolení ke stavebnímu záměru **multifunkčního hřiště v areálu AVZO**, nyní probíhá příprava výběrového řízení a realizace bychom se mohli dočkat na podzim letošního roku. V této věci bylo rovněž požádáno o dotaci z MMR, ale vzhledem k situaci předchozích měsíců prozatím nemáme rozhodnutí o přidělení či zamítnutí dotace.

Dokončují se práce na **pasportu dešťové kanalizace**. Stejně tak do závěru spěje projektová dokumentace **chodníku od kruhového objezdu směrem ke křižovatce k MŠ**, bohužel zde mírně „bojujeme“ se stanoviskem Policie ČR. Pokud se nepodaří zvrátit jejich závěry týkající se zúžení vjezdů, což by působilo nemalé dopravní problémy v této frekventované lokalitě, nezbude než se dokončení chodníků v této části vzdát a uvažovat např. o pouhé pěšině, která by splnila účel, a to bezpečné pěší propojení od kruhového objezdu ke křižovatce MŠ.

I **projektová dokumentace dokončení cyklostezky Brno-Ochoz** (od vodojemu

do začátku obce) dostává svou konečnou podobu. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo vyjednat s vlastníky odkup částí pozemků, bude cyklostezka končit pár metrů za značkou s názvem obce. I tak toto plánované prodloužení přispěje k výraznější bezpečnosti cyklistů.

Probíhají projekční práce na **rekonstrukci cesty Od Křížku k fotbalovým kabinám** a přípravné práce pro zadání zpracování projektové dokumentace na opravu **komunikace Za Oborou, Rozměrky a na Paramitě**.

V rámci potřeby **vybudování třetího oddělení MŠ** se zpracovává studie na využitelnost celého areálu ZŠ a MŠ, která by měla vypovědět o správném umístění třetího oddělení MŠ, a koncem července by na tuto studii měly navázat projekční práce.

Mokřadní biotop V Luhu

Projekt menší vodní nádrže a soustavy mokřadů/tůní by vám mohl být představen v průběhu června. Jak již bylo zmiňováno v předchozím čísle, ve spolupráci obce s Agenturou ochrany přírody a krajiny a Správou CHKO Moravský kras vzniká projekt, který by měl nejen zdržet rychle odtékající vodu z naší krajiny, ale mělo by dojít i k jejímu pročistění, a to díky plánovaným litorálními zónám a na odtoku zamýšleným tůním. Menší vodní nádrž by měla být dostatečně velká tak, aby v zimních měsících mohla sloužit i jako plocha pro bruslení. Podoba celkového návrhu bude záležet na výsledcích provedeného zaměření, které již máme k dispozici, výsledcích hydrogeologického průzkumu a skutečných možnostech daného území. Kopané sondy, které byly součástí průzkumu, jste mohli pozorovat V Luhu v několika málo květnových dnech. Pevně věřím, že projekt přes léto dotáhneme do zdárného konce, abychom mohli koncem srpna požádat o dotaci v rámci připravovaného dotačního titulu MZE.

V této souvislosti bych vás ráda požádala, pokud ještě nejste napojeni na splaškovou kanalizaci, abyste tak učinili co nejdříve, popř. se obrátili na obec. Pokusíme se vám pomoci s vyřízením potřebných papírů. Potok je v současné době vyčištěn, ale je stále znát, že do něj teče i něco, co téct nemá. Od podzimu proto začneme ve spolupráci

Průzkum stavu vody na místě, kde by měl vzniknout „mokřadní biotop“.

s životním prostředím ověřovat způsob likvidace odpadních vod.

Nádoby na bioodpad a papír

Čekáme i na výsledek žádosti o dotaci podávané přes DSO Šlapanicko v rámci 126. výzvy OPŽP na „popelnice“ (jedná se o popelnice pro domácnosti, modré na papír a hnědé na bio odpad). Navazujeme tak na podzimní průzkum zájmu o tento druh třídění odpadu v rámci „door to door“ systému. Žádost o dotaci byla podávána koncem loňského roku. Za předpokladu, že dojde k získání financí, budou nádoby k dispozici v podzimních měsících.

Kompostéry

Do 15. května probíhal průzkum, resp. možnost předobjednání si kompostérů na zahrady k RD v obci. Přihlásilo se okolo 100 zájemců, které máme poznačené. Zpracujeme pro ně žádost o dotaci na tyto nádoby, v rámci tohoto projektu bychom rádi pořídili i dvě další nádoby na zpětný odběr textilu. Výsledky v rámci tohoto dotačního titulu budou známy nejdříve na podzim. Budeme-li úspěšní, dočkáte se kompostéru pravděpodobně na jaře příštího roku.

Veřejné osvětlení

Obec nechává zpracovat pasport veřejného osvětlení a další podklady pro podání žádosti o dotaci z programu EFEKT, resp. pro nás z programu OPŽP, neboť se naše území nachází v CHKO. Současně bude v průběhu měsíce června v lokalitě „Brněnská“ testovat možné typy úsporného veřejného osvětlení, na výběru typu se pak budete moci podílet i vy, a to prostřednictvím **ankety plánované přes mobilní rozhlas**. Proto, pokud ještě ne-

jste v mobilním rozhlasu zaregistrovaní, můžete tak učinit vyplněním formuláře, který je volně dostupný na chodbě obecního úřadu, a jeho vhozením do schránky, nebo prostřednictvím webových stránek www.ochozubrna.mobil-nirozhlas.cz.

Zamyšlení

Připravujeme poměrně hodně projektů. Je však otázkou, jak se k důsledkům nouzového stavu postaví

stát. Kolik peněz zůstane v dotačních titulech, ale, a to zejména, jak se stát postaví ke způsobu financování tzv. kompenzačních bonusů, tedy zda na financování použije i peníze náležející obcím či nikoliv. V době psaní článku ještě neznáme výsledek hlasování Poslanecké sněmovny, a tedy nevíme o dopadech zákona o kompenzačním bonusu na rozpočty samospráv.

Poslanci mohou podpořit návrh Senátu, který požaduje, aby kompenzace byly vypláceny bez dopadu na rozpočty samospráv, anebo, v horším případě, potvrdit původní návrh Vlády ČR, který určuje, že kompenzace mají být vypláceny ze sdílených daní s výrazným dopadem na rozpočtové určení daní (RUD). Pro naši obec by takové rozhodnutí znamenalo v rozpočtu ztrátu více jak 1,3 mil. Kč. A výrazně by prohloubilo propad v příjmech, který již obce pocítují s ohledem na zastavení ekonomiky v nouzovém stavu. To vše by pak mohlo mít výrazný dopad na plánované investice. (viz následující EDIT)

Poděkování

Ráda bych svá slova zakončila pozitivně, proto bych chtěla ještě jednou poděkovat za to, že jako občané obce umíme držet pospolu a že jsme dokázali společnými silami zdolat nemalé překážky. Doba nás zkouší a zkoušet bude i nadále, ale je úžasné vědět, že si umíme pomáhat a že zde žijí lidé s dobrým srdcem.

Přeji vám do nadcházejících měsíců vše dobré, pevné zdraví a možnost sociálního kontaktu. Bude-li se situace i nadále pozitivně vyvíjet, čeká nás krásné slunné léto se spoustou sportovních či kulturních událostí, proto nezapomeňte sledovat

ochozské stránky, zejména pak kalendář akcí a facebook „Naša Ochoz“.

Eva **Drochytková**
starostka

SPECIÁLNÍ PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme J. Burijanovi, který nejen že nahlásil černou skládku, ale také ji celou napytloval a pomohl uklidit.

EDIT (po uzávěrce): Poslanecká sněmovna schválila novelu zákona o kompenzačním bonusu, který připraví samosprávy o další finance

26. květen se stal černým dnem pro obce a kraje. Poslanecká sněmovna totiž schválila novelu zákona o kompenzačním bonusu, který připraví kraje i obce o další finance. Probíhající legislativní chaos a vládou prováděné zásahy vedou k nejistotě obcí a opatrnosti v dalším plánování investic. Jak řekl předseda Svazu místních samospráv ČR a starosta Kyjova František Lukl: „*Stát sice kompenzuje podnikatelům dopady pandemie, ale připraví je zároveň o práci! V situaci, kdy prakticky každý den vláda ukrajuje z příjmů obcí a kdy naprosto netušíme, s čím budeme hospodařit, by se do velkých investic pustil jen úplný blázen. Rovnice je přitom jednoduchá: když obce nemohou investovat, nemohou dát práci firmám a živnostníkům. Výsledkem bude skomírající ekonomika a trátit budeme všichni.*“ S tímto tvrzením mi nezbyvá než se ztotožnit. I na obci začínáme hodnotit dopady vládních opatření na obecní rozpočet.

(ed)

Jak opatření přijímaná vládou ovlivnila příjmy ze sdílených daní v obecním rozpočtu v měsíci duben a květen.

	<i>duben 2019</i>	<i>duben 2020</i>	<i>rozdíl</i>
Daň z přidané hodnoty	587 801,29 Kč	551 389,36 Kč	-36 411,93 Kč
Daň z příjmu fyz.osob vybíraná srážkou	28 481,37 Kč	28 204,37 Kč	-277,00 Kč
Daň z příjmu fyz. osob – závislá činnost	306 158,13 Kč	323 807,65 Kč	17 649,52 Kč
Daň z příjmu práv.osob	229 961,79 Kč	132 283,77 Kč	-97 678,02 Kč
Daň z příjmu práv. osob 1,5% dle zam.	5 428,88 Kč	6 115,77 Kč	686,89 Kč
Celkem	1 157 831,46 Kč	1 041 800,92 Kč	-116 030,54 Kč
	<i>květen 2019</i>	<i>květen 2020</i>	<i>rozdíl</i>
Daň z přidané hodnoty	956 928,10 Kč	791 496,03 Kč	-165 432,07 Kč
Daň z příjmu fyz.osob vybíraná srážkou	32 639,90 Kč	31 803,30 Kč	-836,60 Kč
Daň z příjmu fyz. osob – závislá činnost	374 291,99 Kč	81 144,46 Kč	-293 147,53 Kč
Daň z příjmu práv.osob	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Daň z příjmu práv. osob 1,5% dle zam.	0,00 Kč	0,00 Kč	0,00 Kč
Celkem	1 363 859,99 Kč	904 443,79 Kč	-459 416,20 Kč

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

předně bych chtěl poděkovat všem, kdo se přidali v tomto obtížném období k pomoci druhým, ať už to byli ti, kteří šili roušky, rozvázeli materiál a svázeli hotové ochranné pomůcky, nebo ti, kteří míchali desinfekci nebo tiskli ochranné štíty. Zkrátka všem, kteří pomohli zvládnout tuhle náročnou situaci. Věřím, že se vše brzy vrátí do normálu a po ochozských ulicích budeme chodit svobodně bez roušek a začneme se setkávat na kulturních a společenských akcích.

Přestože nás pandemie značně ochromila, i během ní pokračovaly rozběhnuté projekty a vznikaly nové.

Páteřní hřbitovní komunikace

V tuto chvíli již byly dokončeny stavební práce na páteřních hřbitovních cestách. Nejen, že se zcela zrekonstruovaly cesty v levé i pravé části hřbitova, ale zároveň se protáhlo vedení vody na zalévání až k márnici. Dále se také připravilo vedení pro elektřinu, ke kterému bude v dohledné době připojeno decentní osvětlení cest. Děkuji všem za trpělivost během této akce a věřím, že nové komunikace pozvedly důstojnost našeho hřbitova na zcela novou úroveň.

Dotace z Jihomoravského kraje

Ke konci února byly podány tři žádosti o dotace na Jihomoravský kraj. Jednak jsme požádali o finance na doprojektování sokolovny. Finální podoby projektové dokumentace na rekonstrukci této budovy se snad brzy dočkáme.

Dále se podala žádost o dotaci na zavedení vytápění a ohřev vody ve fotbalových kabinách, a to pomocí tepelného čerpadla. V původním projektu nebylo vytápění zahrnuto a řešilo se elektrickými přímotopy. Nové vytápění by mělo zpříjemnit užívání kabin a také snížit náklady na jejich provoz.

Na základě výběrového řízení byl vybrán projektant, který již pracuje na projektu vodní nádrže a soustavy tůň V Luhu. Třetí žádost tedy byla podána právě na financování projektových prací na tomto mokřadním biotopu.

Bohužel se však vzhledem k nastalé situaci Jihomoravský kraj rozhodl pozastavit všechny poskytované dotace. V tento den jsme již měli mít rozhodnutí o přidělení či nepřidělení dotací na stole, ale dle informací z kraje ho obdržíme až během září.

Nové názvy ulic?

Na posledním Plánovacím výboru jsme mimo jiné začali řešit otázku, kterou

jsem vznesl v jednom z minulých zpravodajů, a to, zda bychom měli zavést názvy ulic v Ochozi. V současné chvíli probíhají intenzivní debaty o tom, jak ulice pojmenovat. Sbíráme podněty uvnitř Plánovacího výboru, ale zajímají nás i postřehy od vás občanů. **Proto bych vás chtěl vyzvat, abyste mi na e-mail poslali, případně vhodili do schránky na dveřích OÚ, návrhy na pojmenování našich ulic.** Samozřejmě se snažíme zachovat historické názvy částí naší obce, avšak máme tu zcela nové zástavby nebo některé zavedené názvy se již nezdaří vhodné. O výsledcích této debaty vás budeme brzy informovat.

Hasiči potřebují novou cisternu

V první polovině května jsme ve spolupráci s naší jednotkou dobrovolných hasičů podali žádost o dotaci na Ministerstvo vnitra ČR o novou cisternovou automobilovou stříkačku. Ta současná je z roku 1992 a není již v nejlepším stavu. Navíc naši hasiči nemají k dispozici auto se šestimístnou kabinou pro posádku, takže na zásah musí ještě jet i služební patrol.

Projekty studentů FA VUT

Již dříve jsem vás informoval o uzavřené spolupráci s Fakultou architektury

VUT. V podzimním semestru studenti ateliéru Ing. arch. Jiřího Vítka zpracovali podrobnou analýzu naší obce a vytvořili urbanistickou koncepci Ochoze v roce 2050. I když se nám může zdát, že se jedná o značně experimentální práci, výsledky jsou velmi zajímavé. Podrobně se jim věnuje článek šéfredaktorky zpravodaje, která se studenty udělala rozhovor. V jarním semestru se část studentů vrhla na zpracování studie návsi u pomníků. Více však v již zmiňovaném článku na straně 17).

Matěj Rádsetoulal
místostarosta

NAKLÁDÁNÍ S VODOU

Před námi je zřejmě další suché léto, kde bude třeba uvažovat o omezení zalévání a napouštění bazénů, aby tak byl ochráněn vodní zdroj a do vašich domovů pro běžnou potřebu stále proudila voda z obecního vodovodu.

Proto, pokud potřebujete napustit větší bazén, kontaktujte například

Vodárenskou společnost Brno-venkov, či Brněnské vodárny a kanalizace, které vám vodu v cisterně dovezou, hasiči nevozí vodu do bazénů. Nyní, po skončení nouzového stavu, kdy již vodárny plně fungují, hasiči nevozí vodu ani do jiných zásobníků. Vodu proto, prosíme, objednávejte přímo u vodáren.

Kontakt najdete na webových stránkách www.vodarenska.cz nebo www.bvk.cz.

(ed)

SPLATNOST POPLATKŮ PRODLOUŽENA

Zastupitelstvo obce schválilo prodloužení splatnosti místních poplatků do 31. 8. 2020, preferuje se bezhotovostní převod, ale od června je opět možné platit i v hotovosti. Rovněž se vrací zpět prodloužení střeďečních úředních hodin až do 18:30.

(ed)

PARKOVÁNÍ

V některých lokalitách se nám rozmáhá nešvar, a to parkování na veřejné zeleni, což působí řadu problémů – od nevzhledné plochy obce s vyjetými kolejemi, špatným zadržováním vody v krajině, ale i neoprávněným zábořem veřejných prostranství. Nejvíce takto trpí lokalita Pod Hádkem, kde dochází k nerespektování pravidel vymezené parkovací plochy. Plocha je ohraničena informačními tabulemi vysvětlujícími, kde je možné parkovat a co už je zakázané parkování na veřejné zeleni

– veřejném prostranství, které je v této lokalitě určeno pro senoseč. Parkováním na zeleni dochází k jejímu znehodnocování. Nejen, že hrozí únik ropných látek do půdy, ale v letních teplých měsících i riziko požárů. Nerespektováním parkovacích ploch se neukáznění řidiči dopouští přestupku dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, konkrétně § 5 odst. 1 písm. g), podle kterého se přestupku dopustí mj. fyzická osoba, která neoprávněně zabere veřejné prostranství. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč.

Obdobné platí i v rámci obce. Ač vím, že někdy je to poměrně složité, prosím, pokud je to jen trochu ve vašich možnostech, snažte se k parkování využít parkovací plochu na svých pozemcích, popřípadě k parkování vyhrazených míst. Zejména

zelený prostor návsi není vhodným místem pro parkování, rovněž tak stání na zeleni u křižovatky k mateřské školce. Nejen, že na tomto místě byla zničena veřejná zeleň a dochází k neoprávněnému záboru, ale co je horší, je snížena viditelnost při výjezdu a tím i vysoké nebezpečí vzniku dopravních nehod. Také chodníky neslouží k parkování vozů, často pak brání v průchodu rodinám s kočárky. Ani stání v úzkých uličkách není vhodné a zákonem povolené. Takové parkování způsobuje problém zejména při svozu komunálního odpadu, ale může být i překážkou v situacích, kdy jde o život a neprojedou hasiči nebo záchranka. Prosím, buďme ohleduplní nejen k sobě, ale i ke svému okolí.

(ed)

VYŠŠÍ TRÁVNÍK PRO LEPŠÍ MIKROKLIMA

Sekat či nesekat, toť otázka. Obec se rozhodla vytipovat lokality, kde omezí přílišné sekání travní plochy. Ano, nesečený trávník pak bude přerůstat. Je to špatně?

„Pokud bychom si chtěli zahrát golf na pořádném greenu, tak určitě. Ale jinak má tato „nečinnost“ svůj význam.“

Čím je trávník vyšší, tím lepší mikroklima si udržuje. Velké množství nevzhledně vysokých deseticentimetrových stébel zadrží

výrazně větší díl půdní vlhkosti, kterou by z nich slunko jinak vytáhlo. Při vyšší výšce si trávník optimálně drží vlhkost a celkově lépe řídí svůj vodní režim. Nedochází k jeho žloutnutí a přesychání. Přerůstání za sucha navíc nebývá nijak dramatické, neboť trávníkové rostliny budou raději než do bujného expanzivního růstu investovat do úspory vody a podpory vlastního kořenového systému. Sekat trávník v létě není nutnost. Když posečeme nakrátko a od-

halíme strniště, spustíme rychlou kaskádu vysychání. Sekačkou tak můžeme trávník docista spálit. Kdo poseká, musí zalít. Kdo neseká, zalévat nemusí.“

Je sucho a málo vody? Proto se obec rozhodla sekání na obecních pozemcích ve vytipovaných lokalitách alespoň trochu omezit.

(ed, zdroj: ekolist.cz)

NEJEN OCHOZ PRO OCHOZ ANEB FAKTA A STATISTIKA K NOUZOVÉMU STAVU

Než vám sdělíme konkrétní čísla, chceme poděkovat všem, kteří za dále uvedenými výsledky stojí, a že vás je! Děkuje všem dobrovolníkům zajišťujícím svozy a rozvozy materiálu, švadlenkám a „švadlenkům“ neúnavně připravujícím a šíjícím roušky, dobrovolníkům připravujícím filtry a chystajícím roušky na rozvoz, skautům za přípravu dezinfekce, hasičům za rozvoz roušek a dezinfekce, dobrovolníkům roznášejícím filtry do schránek, místním 3D tiskařům za přípravu komponentů pro ochranné štíty a jejich sestavování, dobrovolníkům zajišťujícím rozvoz potravin a léků a těm, kteří se snaží zajišťovat ochranné pomůcky. Díky vám všem!

Proč tolik díky a uznání? Je to jednoduché, stát nechal obce na holičkách, a nejen ty. Vyhlásil nouzový stav, ale tím to zpočátku pro něj skončilo. Nebylo nic. Nebyly ochranné pomůcky, nařízení byla chaotická, metodické pokyny zpočátku žádné a komunikace nulová. Jediné, na co se v tu dobu člověk mohl spolehnout, jste byli vy, občané obce, a sdílení zkušeností se starosty sousedních obcí.

Ochozští dobrovolníci:

- ušili přes **1535** roušek, a to ještě o spoustě roušek dodaných do obchodu, poslaných nemocnici a rozdaných sousedům a blízkým vůbec nevíme
- z toho **47** bylo dodáno pracovníkům na exponovaných místech (obchod, pošta, benzínka, Verona okénko)

- **802** roušek roznesli hasiči do vašich domovů
- přes **150** jich bylo dodáno do obchodu k volnému odběru
- **60** putovalo do domovů pro seniory ve Křtinách a v Brně
- **150** jich zůstalo jako rezerva na obci pro ZŠ a MS
- dalších **100** putovalo do nemocnice ke sv. Anně, kde rozdistribovali na další potřebná místa,
- **100** bylo věnováno pediatřům
- zbylá část byla postupně dodávána do obchodu a na poštu k volnému rozebrání,

- nařezali kolem **800** jednorázových filtrů, i ty byly distribuovány do domů a část byla k mání i v obchodě

- nařezali **500 pruhů** netkané textilie EVOLON, kterou jste obdrželi do svých domovních schránek, a část jich byla nachystána na obci pro chataře s trvalým pobytem v obci

- vyrobili kolem **30 litrů** dezinfekce, kterou hasiči rozdali v **90** lahvích do rodin s malými dětmi, větší láhve pak putovaly do obchodů, na

poštu, obec, hasičům, na benzínku a **80** jich bylo rozneseno seniorům nad 75 let

- vyrobili přes **570** ochranných štítů, které jsme rozdistribovali zdravotníkům, domovům pro seniory, do obchodu a sousedním obcím. Štíty tak pomáhají například v brněnské Dětské nemocnici, praktickým lékařům sítě Mediclinic po celé České republice, v Domově Santini ve Křtinách a na mnoha dalších místech

Všem těmto lidem patří ještě jednou velké díky! Je krásné vědět, že Ochoz umí stát při sobě a pomáhat druhým.

Neúplnou statistiku jste mohli vidět vyvěšenou na facebookových stránkách a okně obecního úřadu. Slibovali jsme vám vysvětlení fotky v pozadí plakátu. Poznali jste, že se jedná o deštníky s logem obce Ochoz u Brna.

Proč zrovna deštníky? Deštníky se staly symbolem naší ochozské sounáležitosti a velké ochoty lidí pomáhat. Stejně tak jako deštníky chrání před dešťovými kapkami, tak nás všichni ti dobrovolníci chránili před nebezpečnými kapén-

kami. Proto jsme vybrali právě deštník jako alespoň malé poděkování od obce těmto lidem. Nám všem by v budoucnu mohl připomenout, že jeho nositel je tím, který nám možná ušil roušku, vyrobil štít, připravil pro nás dezinfekci, roznesl tyto věci do našeho domova, rozvezl potraviny či přivezl léky...

Eva **Drochytková**,
Matěj **Rádsetoulal**,
Hana **Hudcová**
členové krizového štábu
v době nouzového stavu

KDYŽ TISKÁRNA VYTISKNE ŠTÍT, PROTÉZU I KOLEČKO OD MIXÉRU

Pro mnohé mohlo být zářezující, když mezi řečí či z ochozských oficiálních informačních kanálů zaslechli, že obec ve spolupráci s Antonínem Langem vytiskla ochranné štíty pro prodavačky, zdravotníky, sociální pracovníky, řidiče atd. Vytiskla? Jakože na tiskárně?

Ano, slyšeli jste dobře. Technologie 3D tisku zažívá ve světě stále větší rozkvět, ve velkém se tisknou štíty, ale i domy, oblečení nebo části lidského těla – třeba umělá chlopeč pro operaci srdce. Stává se čím dál dostupnější, existuje komunita 3D tiskařů, kteří sdílí své zkušenosti a šíří myšlenku přínosnosti této technologie. I děti z ochozské ZŠ se mohou stát jedněmi z nich. Budou totiž ve škole mít, vlastně i díky (v tomto případě se slovo díky opravdu hodí) pandemii, 3D tiskárnu, kterou obec jako reakci na potřebu štítů zakoupila, a seznámí se s touto technologií, která se stává naprosto samozřejmou. Nutno dodat, že jako jedni z prvních dětí základní školou povinných v České republice vůbec.

Jak takový 3D tisk funguje? Do počítače nahrajete soubor, který skrývá informaci, jak se má v tiskárně pohybovat zásobník se speciální hmotou a jak ji má dávkovač uvolňovat. Tiskárna pak na sebe vrší vrstvy, ty postupně tuhnou a na světě je třeba násada na plexisklo pro ochranný štít. Anebo držák na osvětlení pro akvária.

O tom už dále vypráví právě Antonín Lang, který má s 3D tiskem zkušenosti a který pro obec štíty tiskl.

Jak ses dostal k 3D tisku?

K 3D tisku jsem se dostal díky svému koníčku, čímž je stavba osvětlení pro akvária. Potřeboval jsem pružně reagovat na různá akvária a 3D tisk byla ideální volba.

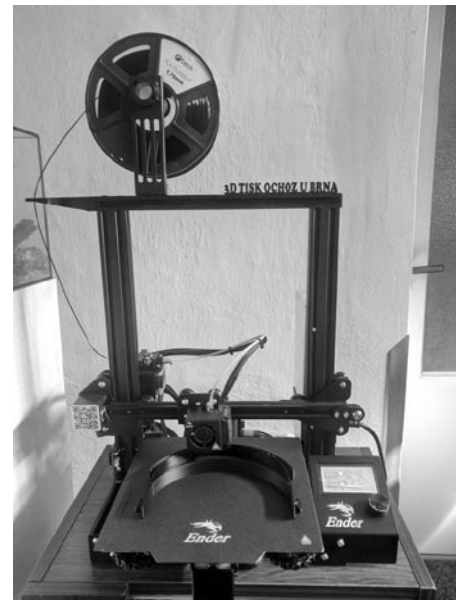
Co tě na 3D tisku baví? Co nejzajímavějšího jsi vytisknul?

Na 3D tisku mě baví to, že si můžu vytisknout věci jak pro denní potřebu,

tak věci které nejsou na trhu k dostání. Můžu si sám navrhnout, co potřebuji, a hlavně komponenty, které potřebuji k osvětlení akvária. Většinou tisknu držáky a různé pomůcky, které se nevyrábí. Jsou to takové vychytávky. Ale vytiskl jsem si třeba už i kostým na Halloween párty nebo velikonoční kraslice.

Jak jsi přišel na nápad tisknout štíty?

Díky tomu, že neumím šít roušky. Hledal jsem nějakou alternativu a našel jsem tištěné masky s filtry. Následně jsme se s ostatními z komunity tiskařů dohodli, že pomůžeme. Navrhla se jednotná čelenka. Do té doby jich bylo nepřeberné množství, každý si to dělal po svém. Pan Josef Průša, nejznámější osoba v 3D tisku, se do toho vložil, navrhl jednotný design ve spolupráci se zdravotníky, ten dal volně k dispozici všem a už se tisklo po tisících kusech denně. A mě napadlo, že bych mohl oslovit obec pro

nákup plastových štítů (plexiskla) a já bych tiskl členky a kompletoval to vše doma. Obci se nápad líbil a nakonec jsme rozdali přes 500 ks kompletních štítů.

Jak hodnotíš to, že si obec pořídila jako reakci na potřebu štítů vlastní 3D tiskárnu? Jaké je využití?

Vzhledem k tomu, že mám jen dvě tiskárny a vytisknout jednu členku trvá dvě a půl hodiny, navrhnul jsem,

jestli by se nedala pořídit 3D tiskárna z obecních peněz. Ta by se pak dala do školy a děti by se s ní učily pracovat třeba v nějakém kroužku, nebo v hodinách informatiky. Tak by se seznámily se zajímavou technologií, v které vidím obrovský potenciál. Dnes už se tisknou i domy z betonu, kovové mosty a dokonce i díly na raketoplány ve firmě Space X.

V dnešní době se totiž už běžně setkáváme s 3D tiskem, ani o tom nevíme.

Například u zubaře při výrobě protéz. Jak už jsem zmínil 3D tisk je prostě všestranný a použitelný skoro v každém oboru. Od hobby tisku po profesionální využití. A hlavně se dá říct, že je ekologický, protože si díky němu můžete vytisknout například součástku do 30 let starého mixéru, kterou už nikde neseženete a mixér nemusíte vyhazovat, není třeba kupovat nový.

(ata)

OCHOZÁCI BYLI RÁDI, PŘECE JENOM JSME NENABÍZELI HRNCE

Mnoho z vás jistě v prvních dnech restrikcí a omezení pohybu osob zaslechlo během dne dveřní zvonek. Pokud jste zrovna neměli objednaného nějakého kurýra nebo dovoz potravin, mohli jste být zaskočeni – kdo to k nám probíhá v těchto dnech jde? Pak ale padaly kameny ze srdcí, protože se za dveřmi objevili hasiči s rouškami a taky s rouškami v balíčcích od místních šiček či s dezinfekčními gely od skautů. Rozváželi tuto pomoc do všech domácností. O těchto zkušenostech i o dnech „za časů koronaviru“ hovořil Leoš Kmeřo. Jeho odpovědi na pár otázek si určitě přečtete, protože jsou důkazem toho, že fakt může být veselo, i když by třeba nemuselo být.

V prvních dnech restriktivních opatření kvůli pandemii jste rozváželi roušky a dezinfekci od obecních dobrovolníků. Kdo s tím nápadem přišel?

Tak určitě. My jsme to celou dobu hráli tak, jak nám řekla trenérka a její asistent. Byl nám přiřazený kondiční trenér a prostě strategie byla jasná. Hráť to ze zabezpečené obrany a hlavně hned od prvního hvizdu jít rovnou a přímočaře do útoku. Nejhorší bylo to, že náš masér dostal volno, ale i tak jsme do toho šli s pozitivními myšlenkami a s čistou hlavou. Prostě jenom si nepřipouštět tak nějak prohru, že?

Nebylo to pro nás ízy, ale myslíme si, že jsme to tam odmakali dobře. ☺

Ted' vážně. Hlavní iniciativy se chopilo vedení obce. My jsme pouze nabídli obci spolupráci. Takže v krátké komunikaci s Evou a Matějem jsme prakticky druhý den začali s distribucí ochranných pomůcek.

Museli jste dlouho hledat mezi vámi dobrovolníky, kteří by rozváželi, nebo se chlapi (i ženy) hlásili sami?

Všichni jsme dobrovolníci, takže hledat dobrovolníky mezi dobrovolníky ani nejde ☺. Většina členů o výše zmíněné domluvě neměla ani ponětí, protože se jednalo o „fofr“ akci. Nikdo z nás netušil, že máme v obci tak rychlé šičky a výrobce dezinfekcí, kteří dokáží promptně reagovat a přichystat nám práci takřka do druhého dne. Takže na nějaké domluvy, distribuce informací mezi lidmi ve sboru a vyčkávání na zpětné reakce nebyl čas. Museli jsme využít staré a dobře osvědčené metody – domluvy po telefonu. Prostě jsme obtelefonovali lidi a domlouvali se za pochodu. Určitě velký dík patří oběma Honzům, Michalovi a Martinovi, Haně a Monice, Františkovi a Petrovi. Ale jelikož máme charismatického jednatele a velitele družstva v jedné osobě, který má navíc obrovsky vyvinutý smysl pro vyjednávání, věřím, že kdyby byla potřeba, tak tady jmenuju mnohem víc členů sboru.

Jak na vás a vaši pomoc lidé reagovali?

No jak, jak. Pozitivně. Přece jenom jsme jim nenabízeli hrnce. Ale pravda je, že si nás někdo mohl splést s řidičem přepravní společnosti, protože jsme měli i nabídky k zaplacení „toho balíku“.

Ale to se může stát. Přece jenom tu bydlí spousta lidí, kteří neznají ty naše profláknuté ksich... – neznají nás. I my spoustu nových spoluobčanů neznáme. A i nám se může stát faux pas ve stylu: „Slečno přivezli jsme roušku pro dědečka“ – „To bude asi spíš pro manžela.“

S čím ještě jste pomáhali v době restrikcí?

S násilným zavíráním hospod ☺

Ne. O tom bych se nerad bavit. Prostě byli tací, kteří restriktivní opatření pochopili, a pak byli tací, kteří nechtěli nebo prostě nevěděli, jak tato opatření pochopit. Bohužel stává se i to, že se některé věci můžou obrátit proti vám. I když bych se tady mohl k určitému vyjádření na naši adresu více rozepsat, popř. bych mohl určité sdělení představit z našeho pohledu, tak to neudělám. Nejsme babky na lavečce na rohu, abychom tady rozdmýčovali drby.

Jaké další věci ve vašem sboru změnila pandemie? Museli jste něco zrušit, změnit třeba služby nebo hygienická opatření v hasičce a v autech?

Pandemie toho změnila strašně moc. Přišli jsme ze dne na den o naše z-pát-ku-na-sobotu-a-ze-soboty-na-ne-dělní schůzky, na kterých samozřejmě domlouváme spoustu věcí 😊.

Ne, teď zase vážně. Přišli jsme dočasně o dva členy. Máme ve sboru dva hasiče z povolání a těm bylo po dobu krizového stavu doporučeno, snad možná i nařízeno, se nezúčastňovat akcí v rámci SDH. Je to pochopitelný. Ti kluci měli

na stanici své práce dost a určitě nikdo nepotřebuje, aby „dotáhli mezi sebe do práce nějaký ten bordel“. Určitě se sluší jim tady a teď moc poděkovat. Jak našim klukům Radkovi a Filipovi, tak všem ostatním v prvních řadách. Ať už jsou členy IZS, pracují ve zdravotnických zařízeních, v lékárnách, potravinách nebo v jakýchkoliv jiných službách, kde byli hned na ráně. Naším Ochozákům děkujeme takto napřímo a těm ostatním, jak po celé republice, nebo i mimo ČR, děkujeme alespoň vzdáleně.

No a co se týče změn a hygieny: Náš nejvyšší (zdravíme tě Míro, už nám strááázně chybíš, veliteli 😊) věnoval

minimálně celé jedno dopoledne pulírováním hasičky. Takto dezinfikovaná nebyla snad nikdy. No a ze shora nám samozřejmě taky přišlo pár doporučení. Co se týče služeb, tak tam žádná změna nebyla. My totiž držíme službu neustále.

Každopádně děkujeme všem za trpělivost a ohleduplnost. Snad máme to nejhorší za sebou. A my se budeme zase těšit, až se s vámi potkáme na nějaké naší akci. Samozřejmě kulturní. Nebo na akci někoho jiného. Nebo prostě jen tak na pivo. Držte a opatrujte se.

(ata, foto: Richard Bouda)

ANKETA TĚMĚŘ ZPOZA ŠICÍHO STROJE

Následující anketa by mohla mít desítky respondentů. Oslovili jsme aspoň pár žen, které velmi rychle zasedly ke strojům a zajistily nám tak povinné ochranné pomůcky (i když byli i muži, kteří šili nebo při šití pomáhali). Zde je seznam otázek, které jsem šičkám a šičům položila:

1. Proč jste se pustil/a do šití roušek?
2. Co vám to přineslo?
3. Kolik roušek jste ušil/a?
4. Co byste vzkázal/a Ochozákům v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19?

Jana Žáčková

1. Protože umím šít a mám stroj.
2. Dobrý pocit, že pomáhám.
3. Pro obec pouhých 20 (v porovnání s jinými jsem žabař 😊), pro rodinu a kamarády jsem to nepočítala.

Kateřina Gronichová

1. Do šití jsem se zapojila, protože mně to přišlo správné a chtěla jsem pomoci alespoň v tom, co bylo v mých silách.
2. Přineslo mi to dobrý pocit, že mohu pomoci ostatním lidem v těžké situaci.
3. Když budu počítat i roušky pro rodinu a známé, tak asi 50 ks.
4. Toto je zkouška pro nás všechny, ve které bychom měli všichni obstát tím, že budeme držet pospolu. Někteří obstáli, a ti ostatní možná procitnou.

Jana Janková

1. Myslím, že šití roušek v naší obci vypuklo velice brzy po vypuknutí pandemie, chtěli jsme pomoci hlavně našim seniorům a občanům,

kteří neměli možnost si roušku zajistit.

2. Přineslo mi to dobrý pocit, že můžeme pomáhat, byli jsme všichni taková roušková rodina.
3. Já jsem ušila zhruba 250 roušek, nebyly však všechny pro naše občany, ale také pro rodinu a kamarády po různých místech ČR.
4. Chtěla bych Ochozákům hlavně poděkovat za to, jak jsme vše společně zvládli. Že byli ukáznění a opravdu se snažili dodržovat všechna opatření. Přeji všem pevné zdraví a těším se na nějakou akci, až se budeme moci zase společně potkávat.

Tereza Kučírková a Vendula Remešová

1+2. Šití je náš velký koníček, a když se navíc dal využít pro dobrou věc, nebylo o čem přemýšlet. Byly jsme navíc rády, že nemusíme jen čekat a přemýšlet, kam celá situace povede a můžeme se nějak aktivně do boje proti nemoci zapojit.

3. Necelé dvě stovky, pro rodinu, kamarády, kolegy i Ochozské občany.

4. Doufejme, že nejhorší je za námi a bud'me pyšní, jak jsme to společně zvládli. Zkusme si navíc nalezenou ohleduplnost přenést i do dalšího života.

Markéta Červinková

1. Počáteční zoufalství prvních dnů, kdy jedinou možností bylo zůstat doma a NIC nedělat, vystřídala snaha o přispění k lokálnímu řešení koronavirového problému.

2. Odnáším si zásadní zkušenosti typu: „na podzim stříháme z prostěradel spodnice ke krojům, na jaře stříháme spodnice na roušky“ a „z pánské košile velikosti L lze ušít 6 ks dvouvrstvých roušek“. Pevně věřím, že tyto znalosti už nikdy v životě nebudu muset použít ☺

3. Dohromady jsem ušila přes 300 roušek, cca polovinu pro obec, zbytek pro rodinu, do práce atd.

4. Vyděraž pionýr!

DÍKY NAŠIM ÁMOSŮM!

Tak nám 11. března zavřeli školu. Okamžitě vyvstala otázka: co s dětmi? V naší moderní době bylo nasnadě zvolit on-line formu výuky, zadávání domácích úkolů i procvičování učiva na dálku, webové semináře nebo výuku přes Skype. Leckde s těmito novými postupy, pravidly a s koordinací on-line výuky měli problém, nakonec není škola jako škola a učitel jako učitel. Ta naše si s tím vším ale poradila na výbornou. Snad od prvního dne bylo jasné, jak bude výuka vypadat, kdo, jak a kdy se bude učit. A pak to běželo jako po másle.

Možná se nám to mohlo zdát jednoduché, ale věřte, že za tím stálo spoustu úsilí, práce a času. Hluboká poklona a velké díky panu řediteli Mgr. Jozefu

Martečkoví, jeho učitelskému sboru a všem, kteří se jakkoliv na on-line chodu školy a výuky podíleli.

Troufám si říct, že naši učitelé jsou všichni dobrými žáky zakladatele moderní pedagogiky Jana Ámose Komenského, Učitele národů. Připomeňme si jeho teze:

- Dobrý učitel, dobrý učeň, dobré učení mocně umění rozmnožuje.
- Čemukoli vyučuješ, hled', aby jasná pravidla byla.
- Bez příkladů, pravidel a cvičení bud' ničemu se nevyučuje a neučí, nebo ničemu dobře.

• S pomocí knih se mnozí stávají učeny i mimo školy. Bez knih nebývá učený nikdo ani ve škole.

• Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykračoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.

Doufám, že nám toto období přinese posílení a opět si začneme vážit učitelů, jak si právem zaslouží.

Obrovské díky.

Alena **Pírková**
zastupitelka

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY Z LESINKY

Vodu všem

V horkých letních prázdninových dnech postavte na zahradu jednoduché pítka pro motýly, včely, broučky a jiná drobná zvířata. Stačí trocha mechu, starý talířek či nějaká jiná podložka, zavařovací sklenice a kámen na zatížení.

Voda se bude pomalu dávkovat do mechového polštářku, ze kterého brouci

i jiný hmyz snáze piji. Za dva dny stačí vodu doplnit.

A aby vaše domácí občerstvovna návštěvníky ještě více lákala, můžete ji s dětmi vyzdobit a pomalovat. V parných dnech se z pítka stává i oblíbená pozorovatelná, protože už nemusíte broučky pracně hledat – přijdou za vámi rádi sami.

(ata)

Stopovačka za Studánkovou vílou i pro vás

Letošní Studánkovou slavnost, kam zveme tradičně i vás, Ochozáky, uspořádat kvůli hygienickým opatřením nemůžeme. Pohádkovou cestu za Studánkovou vílou si ale vzít nenecháme, a nabízíme ji i vám a vašim dětem. Vydejte se za pohádkovým příběhem, za odvážným pramínkem, který zachrání vílu Lesinku a ukáže vám cestu za Studánkovou vílou.

Stopovačka zahrnuje:

- příběh se šesti stanovišti
- vhodné pro děti od 3 do 7 let
- trasa vede známým údolím z Luhu směrem ke Kaprálovu mlýnu
- na této adrese najdete trasu s vyznačenými body – stanovišti: <https://mapy.cz/s/muderunuga>
- vést vás ale budou i dřevěné šipky po cestě, doporučujeme ale vzít s sebou i tuto mapu a nápovědy:
 1. První pohádková keška je u mostku přes potok na levé straně od cesty naproti koňské ohrady. Nachází se v kořenech stromu javora babyky.
 2. Cesta vede dál po modré trase. Pod prvním mostkem vás čeká druhá keška s úkolem.
 3. Třetí keška vás čeká u skály pod Švédovým stolem, konkrétně pod velkým placatým kamenem.
 4. Čtvrtá keška je ukrytá pod dřevěným mostkem přes suché koryto. Dále cesta pokračuje suchým

korytem. Pomoci by mohly šipky na kamenech či na mostku.

5. Pátá keška na vás čeká cestou suchým korytem. Je ukrytá v suchém listí mezi kameny. V její blízkosti stojí posed (po pravé straně koryta).
6. Předposlední šestá pohádková keška je ukrytá kousek od 2. vývěru Řičky pod spadlým ztrouchnivělým kmenem.
7. Poslední sedmá keška je u Kaprálovy studánky. Schránka se závěrem pohádky je na kraji potoka ozna-

čená modrou hvězdičkou (tu nutno objevit prvně).

- pozor, cesta je to dobrodružná, část vede i vyschlým korytem Řičky plným kamenů, připravte se na to (pro kočárky to není)
- na každém stanovišti je ukrytá schránka s částí pohádky a úkolem pro děti
- na závěr vás i vaše děti čeká odměna nejen v podobě krásného kusu lesa, kde si děti mohou vyhrát v nízkém říčním korytu u studánky

Trasu pro vás budeme udržovat v chodu do konce června (za oznámení případného poškození na e-mail info@lesinka.cz budeme moc rádi). Přejeme vám krásné zážitky!

(ata)

Přivesnické tábory

Máme ještě pár volných míst pro vaše děti ve věku od 3 do 6 let. Cena je 2 300 Kč za týden, tábory mají zázemí na ochozské faře. Nabízíme tyto tematické týdny:

27. 7. – 31. 7. 2020 „Čarovný les“
3. 8. – 7. 8. 2020 „Muzicírování“

Blíží informace, kontakt a fotografie z loňských turnusů najdete na webu www.lesinka.cz

(ata)

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Skauti za časů koronaviru

Od posledního čísla zpravodaje uplynulo mnoho času, který jsme ale trávili naprosto jinak, než jsme si původně naplánovali. Přesto jsme k si-

Vedoucí míchají dezinfekční gel ve „speciálních“ oblecích.

tuaci přistoupili pohotově. Na začátku pandemie se mnoho našich vedoucích zapojilo nejen do výroby a šíření roušek, ale také do výroby dezinfekčního gelu. Patří jim za to ohromné díky. A nejen jim, ale všem, kteří se situaci postavili čelem. Díky tomu je vidět, že fungující společnost lidí společně s akceschopným obecním vedením dokáže i bez pomoci z vyšších míst fungovat jako dobře namazaný stroj.

Naše běžná skautská činnost byla přerušena 13. března, ale nescházet se vůbec nepřipadalo v úvahu. Nikdo pořádně nevěděl, jak dlouho bude karanténa trvat, a přijít o kontakt s kamarády jsme

nechtěli. Proto jsme začali družinové schůzky pořádat online skrze videohovory. Scházeli jsme se klasicky jednou za týden, ale jen na hodinu a půl. Kupodivu jsme si na nový formát zvykli poměrně rychle a dařilo se nám chystat skautský program, který byl dle odezvy dětí jak naučný, tak i zábavný. Nicméně jsme se vždy shodli, že nám všem chybí „offline“ scházení se venku, protože pobyt v přírodě nic nenahradí.

K počítači se sice během běžných schůzek také dostaneme, přesto ale práce s ním vyplňuje jen minimální část programu. Právě proto jsme se snažili brát karanténu jako příležitost k vyzkoušení a naučení se novým dovednostem s elektronikou, což bychom za normálních okolností jen těžko upřednostnili před vycházkou do lesa. Je třeba si totiž uvědomit, že elektronika je nedílnou

součástí našich životů a bez technické gramotnosti bychom se neobešli. Obzvlášť s ohledem na budoucnost. Snažili jsme se vzít si ze situace to pozitivní, protože skauty z nás nedělá jen chození do lesa. Skauty jsme i doma, ale skauting je především nastavení mysli. Skaut je připraven.

Dalším paradoxním, ale za to pozitivním aspektem karantény je pro mnohé fakt, že si nyní o to více uvědomujeme, jak nenahraditelnou roli hraje příroda v našich životech. Važme si jí o to více, protože přírodu skutečně nic nenahradí. A s ohledem na rekordní sucho je právě ochrana krajiny téma, se kterým bychom měli seznamovat děti. Co pro to můžeme udělat sami? Prohlubovat vztah dětí k přírodě, učit jejímu zachování a vést k odpovědnosti. Jde o jejich budoucnost. Roušky jsme si ušili, teď je na čase zachránit přírodu.

Z akcí, které se nám ještě před karanténou podařilo uskutečnit, bych zdůraznil Dětský maškarní ples. Ten se vydařil a organizátoři si zaslouží velký dík. Ale akcí, které jsme byli nuceni zrušit, nebo přesunout bylo celkem osm. Mezi nimi například celooddílová výprava, Závod vlčat a světlušek, který byl přesunutý na rok 2021, nebo oslava výročí 30 let skautingu v Ochozi, kterou jsme přesunuli na konec letních prázdnin. Ale i přes karanténu jsme

oslavili den svatého Jiří, patrona všech skautů na 24. 4., kdy jsme si přivstali a pozorovali východ slunce. Z fotek nám pak vznikla společná koláž a večer jsme sledovali živý přenos organizovaný Junákem.

Ale jak konkrétně vypadaly naše „koronavirové“ schůzky? Dá se jen těžko představit. Proto vedoucí každé z našich pěti družinek sepsali krátký popis:

V současné situaci ani naše družina světlušek nezahálela a rozjela schůzky online. I když jsme na začátku trochu bojovaly s technikou, už máme za sebou 6 úspěšných schůzek po internetu. Na schůzkách hrajeme různé slovní hry, kvízy, skládáme origami a také plníme úkoly ze speciální stezky Covid - 19, která byla pro světlušky a vlčata vytvořená pro dobu v karanténě. Obsahuje různé úkoly, které děti mohou plnit z domova a přitom si vyzkoušet něco nového, na chvíli se zabavit a využít čas smysluplně. Jsme rádi, že se můžeme chvíli vidět se svými skautskými kamarády alespoň online, byla to skvělá zkušenost, která určitě každému z nás něco dala, ale už se těšíme, až se sejdem na normální schůzce a společně si zahrajeme hry venku. Za světlušky

Adéla Ševčíková

Také schůzky družiny skautek nyní probíhají online. „Vídáme“ se každý čtvrtek v době, kdy se běžně scházíme. Na online schůzkách probíráme skautské dovednosti, pečeme, vyrábíme, cvičíme jógu, ale také si jen povídáme o tom, jak se holkám daří v téhle situaci. Jsme rády, že se můžeme vidět alespoň takto, ale také se moc těšíme, až se uvidíme osobně. Za skautky

Venda Remešová

Družina Jestřábů také postupně přešla na online formu skautských schůzek. Snažíme se o nabídku různorodých programů, ze kterých si vlčata mohou vybrat takové aktivity, které je nejvíce zajímají. Vzhledem k situaci jsme nechťeli tyto aktivity pojmut povinné. Naše schůzky už probíhají každé pondělí. Jeden týden pošleme soubor aktivit, které si mohou Vlčata splnit a druhý týden máme kontaktní schůzku alespoň přes video-chat. Aktivity jsou různorodého charakteru. Snažíme se do nich zakomponovat i skautské osobnosti. Poslali jsme odkazy na audio knihu Hoši od Bobří řeky, kterou napsal náš skautský bratr jménem Jaroslav Foglar zvaný Jestřáb. Tento skaut dokázal vést svůj oddíl dlouhých 60. let. Dále jsme připomněli našeho zakladatele Antonína Benjamína Svojsíka a střípky z jeho knihy Základy junáctví, kam kromě jiných přispěl například spisovatel Alois Jirásek. Nabídka spočívá taktéž v soutěži o nejlepší lod', kterou si mohou skauti postavit dle poslaného plánu. Poznáváme druhy jarních květin, které jsou součástí naší krásné přírody a neodmyslitelně patří do srdce každého skauta. V neposlední řadě učíme děti pracovat s mapou celého světa, kde mohou putovat, alespoň v rámci virtuální sítě. V poslední řadě bych chtěl poděkovat za podporu, kterou od vás i od dětí dostáváme a omluvit se za drobné technické potíže, kterým musíme čelit. S přáním návratu do reálné přírody, která ničím nahradit nelze, a návratu na klasické schůzky se s vámi rozloučím. Za vedoucí Jestřábů

Jiří Kozel – Juris

Se skauty se již několik týdnů nescházíme na faře, ale na platformě zvané Discord. Každý čtvrtek od 18 h do 20 h jako obvykle. Schůzka většinou probíhá tak, že si na začátku povídáme a čekáme na opozdilce, nebo ty, co mají problém s připojením. Tak po necelých deseti minutách začíná program. Ten se skládá ze zajímavých videí, o kterých si potom povídáme. Učili jsme se, jak správně používat Google

mapy. Společně jsme se pokusili každý doma vyrobit draka na počest sv. Jiří a ke konci už hrajeme hry, jak slovní, ke kterým potřebujeme jenom tužku a papír, nebo asi nejoblíbenější gartic.io, což je hra přes prohlížeč, ve které jeden maluje a ostatní hádají, co kreslí. Za Lemury

Tomáš **Kříčka**

S vlčaty v Panterech děláme schůzky tak, aby si kluci mohli nejen odpočinout od školních povinností, kterými jsou zaplaveni, ale abychom také nezapomněli

na skautské dovednosti. Hrajeme kvízy, procvičujeme šifry, zkoušíme různé typy cvičení, abychom z té karantény úplně nezdrženili, plníme výzvy ze stezky Covid – 19, plánovali jsme pomocí mapy.cz výpravu, až karanténa skončí, oblíbili jsme si malovací hru gartic.io i jiné, ale hlavně jsme spolu, i když každý doma. Online schůzka sice nenahradí běžnou schůzku, ale i tak není nad to se po týdnu opět potkat, společně se zabavit a těšit se, až karanténa skončí. Za Pantery

Jan **Hrazdíra – Žanek**

Současné uvolňování opatření pro dětské kroužky se dotýká i nás a nesmíme se těšit, že se budeme nejspíše do konce května opět scházet na schůzkách osobně, nejen online. Snad nám zůstane situace nakloněná a nic se do té doby nezmění.

Velmi rádi bychom poskytli rodičům a dětem více informací k letnímu táboru, vrcholu našeho skautského roku. Ale vzhledem k nevyzpytatelnosti situace zatím nemáme potvrzené, že tábor budeme skutečně moci uspořádat. V současnosti jej ale plánujeme a chystáme, jako bychom měli v původním termínu 1. – 15. 7. 2020 tuto nezapomenutelnou akci udělat. Pokud se potvrdí informace o maximálním počtu účastníků 50, nejspíše tábor rozdělíme na dva běhy, jelikož počet našich táborníků se blíží 80. Jely by společně světloušky s vlčaty a poté skauti se skautkami obě skupiny na jeden týden. V nejhorším případě se tábor uskuteční až další rok. Až budeme vědět více, ozveme se.

Držte se!

Jan **Hrazdíra – Žanek**
Vůdce oddílu Šošoni Ochoz

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Čím jsme to vlastně prošli?

Je dosti nesnadné ohlížet se na počátku května, kdy těchto pár řádků vzniká, za dobou ne zcela ještě minulou; dost možná budu za měsíc leccos vidět jinak. První věta z knížky, kterou mám nejbližší po ruce, zní: „Nikdo z nás není odborník na současnou dobu.“ Trefný postřeh; a platí zvláště pro naprosto bezprecedentní časy, jako bylo letošní jaro.

Ptali se mě v uplynulých týdnech nejrozličnější lidé – včetně mnoha přátel z Ochoze – jak tu dobu snáším a jestli něco nepotřebuji. Bylo to od nich moc milé; skoro mi bylo líto, že jim musím odpovídat, že mi nic neschází. Rád bych ale podtrhl rozdíl mezi nic a nikdo – to druhé by nebyla pravda.

Myslím, že nejsem jediný, komu právě v této koronární situaci došlo, jak si chybíme. Jak postrádáme lidskou blízkost, lidský kontakt – jak je nám vzácné dosud naprosto samozřejmé lidské gesto podané ruky. Jak nám chybí jeden z nejkrásnějších všelidských

komunikačních signálů: za rouškou skrytý úsměv.

V oné zmiňované knížce jsem se také dočetl: „Rouška není hlavní téma.“ Nechci se tedy zaplétat do technických postřehů, které uplynulý čas přinesl. Mnohem více šlo o dobu velmi nenápadného, ale o to hlubšího dozrávání – anebo také vyjasňování. Doba, která nás obrátila naruby jako starou rukavici, nám pomohla poznat a ukázat, co se skrývá v našem nejhlubším nitru.

Mám velikou úctu vůči všem, kteří se právě v uplynulých týdnech nasazovali pro ostatní; mám velikou radost z toho, kolik lidí se zapojilo do dobrovolnické pomoci. A poděkování si zaslouží všichni ti, kterým ani nepřipadlo, že dělají něco mimořádného – prostě jen dělali, co bylo právě třeba. Všechna čest těm, kdo i ve velmi nesnadných dnech zjistili, že mají z čeho rozdávat!

Jestli jsme se něco nového naučili, byly to nové způsoby, jak si být nablízku. A byla by škoda, kdybychom na to za-

pomněli. Tyto dovednosti jsou nesmírně důležité i v budoucích dnech a týdnech, v nových časech, které nás čekají. Nemyslím si totiž, že se svět vrací „k normálu“ – spíše bych řekl, že postupuje o krok dál. (A popravdě řečeno, velmi nerad bych zažil „normalizaci“.)

Ona inspirativní knížka, kterou jsem citoval, nese titul Na počátku nebyl koronavirus, ale Bůh. Nabízí se pochopitelně otázka: jaký Bůh? Jaký je můj Bůh? Co to znamená „Bůh“? A je dobře, když nesnadné časy k podobným otázkám provokují. Protože slovo Bůh je jedno z nejnepohodlnějších.

V souvislosti s Velikonocemi, které jsme tak nezvyklým způsobem prožívali, se mi hlásí o slovo trochu jiné důrazy – spíše než o Bohu všemohoucím uvažuji o Bohu „bezmocném“ – Bohu, který přijímá lidskou bezmoc, který vstupuje do lidské bolesti a utrpení, který dovolí, aby s ním lidé zacházeli krutě a bezohledně. O Bohu, který prochází zkušeností lidského zoufalství a smrti, aby jím prošel a ukázal cestu dál – ne zpět k předcho-

První nedělní mše ve „zvláštním“ režimu, 17. 5. 2020.

Foto: Richard Bouda

zímu životu, ale k nové skutečnosti, které říkáme zmrtvýchstání.

Toto je podle mě příběh Velikonoc v kostce. A jestli jsme uplynulé týdny prošli s nadějí, že bolest a smrt nemá poslední slovo; s přesvědčením, že stojí za to zřít se třeba vlastního pohodlí ve prospěch druhého člověka; s touhou dát někomu najevo, že mi na něm záleží – v tom případě jsme skutečně prožili Boží Velikonoc se vším všudy, i když jsme si to snad ani neuvědomili a neměli to v plánu.

Vám všem za to děkuje

Zdeněk **Drška**
duchovní správce farnosti

S DIVADELNÍM SPOLKEM „ZA PĚT DVANÁCT“

Stálo při nás štěstí? Toť otázka. Rozhodně se teď na jaře povedly divadelnímu spolku dvě věci. A jak by řekl Donutil: „No pozor! To nejsou obyčejné lžičky!“ – tohle nejsou obyčejné věci, nad kterými se mávne rukou! Pracovalo na tom mnoho lidí, a to po celý rok 2019 a část roku 2020.

První věcí bylo jarní představení divadelní hry Na správné adrese, které se odehrálo týden před karanténou. Tohle asi štěstí bylo. Uf. Děkuje všem divákům za podporu.

I s tím souvisí druhá věc, která se povedla. Ano, ano, souvisí s diváky. Bezpochyby na vás myslíme celý rok, ale tentokrát to bylo o něco intenzivnější. Nekoupili jsme kolotoč, ani plyn, ale... hlediště!

Přeeeeesněěěěě.

Na jaře už jsme před začátkem představení neskládali asi 90 palet do provizorních stupňů pro židle, abyste lépe viděli, ale sestavovali jsme hlediště z nové konstrukce vyrobené přímo pro tento účel. Tuhle „srandu“ bychom nepokryli z vlastních zdrojů. Tak dobří herci ještě nejsme, aby nás platili zlatem. Takže jsme potřebovali pomoc. A to hned několikanásobnou: finanční, administrativní, fyzickou a taky tu špetku rozumu. Za to vše se sluší poděkovat.

Děkujeme panu místostarostovi za pomoc s vypracováním dokumentace a žádosti o individuální dotaci.

Děkujeme jihomoravskému kraji za poskytnutí individuální dotace.

Děkujeme obci Ochoz u Brna za poskytnutí dotace.

Děkujeme „nejmenovanému sponzorovi“ za poskytnutí finančního daru.

Děkujeme panu Františku Chybovi za pomoc s přepravou hlediště od dodavatele do Ochoze.

Děkujeme všem členům spolku za čas vložený do realizace tohoto projektu. Přátelé, kamarádi a naši diváci děkujeme, protože bez vás by tohle celé snažení nemělo cenu.

A ještě jedna důležitá informace nakonec. Jelikož máme mezi sebou lidi, kteří dokáží myslet i na zadní kolečka, nemáme jen tak nějaké hlediště. Jedná se o modifikovatelnou tribunu, kterou lze poskládat i jako vyvýšené pódium. Jakmile se sejdeme a dáme hlavy dohromady, nastavíme pravidla a podmínky, bude tohle pódium k zapůjčení i na jiné kulturní akce. Ale pozor, nic není nezničitelné a my bychom rádi, aby nám ta krása vydržela déle než jednu sezónu. Tak opatrně ☺

Vlastně i tato akce se uskutečnila „za pět dvanáct“, protože v současné situaci, kdy kraj zastavil dotace, bychom opět skládali palety. O to víc z toho máme velkou radost a doufáme, že ji s námi budete zase brzy sdílet.

Ochotnický divadelní spolek

OCHOZ V ROCE 2050?

Předně je nutné říct, že to takto vůbec být nemusí. Anebo může. Záleží na nás. Abych to vysvětlila: Ochoz se jako jedna z obcí na Brněnsku přihlásila do spolupráce s Fakultou architektury Vysokého učení technického v Brně. V ateliéru pod vedením Ing. arch. Jiřího Vítky si pak studenti ze seznamu náhodně zvolili obec, kterou v průběhu semestru zmapovali a následně nastínili její možnosti architektonického a urbanistického vývoje v dalších třiceti letech. K nám zamířili Jakub Nohejl, Michaela Špániková, Tereza Jeckelová a Martin Vojtíšek.

Studenti zpracovali velmi podrobnou historickou rešerši, ve spolupráci s naším místostarostou se dostali k materiálům, které jim umožnily poznat minulost i současnost, včetně problémů, které Ochoz teď řeší (kapacita školy a školky, absence sportoviště, nedostatek obecních pozemků atd.). S některými z vás se mladí architekti potkali při návštěvách obce i osobně, podle jejich slov jim to moc pomohlo.

„Ochoz je význačná právě v tom, že žije komunitně, že jejím obyvatelům záleží na sousedských vztazích, že se komunita o svou obec stará. Neřídí ji členové nějakých velkých stran, ale místní lidé. My jsme si při tvorbě vize řekli, že je dobré tuto vlastnost zachovat, že je dobré co nejvíc podpořit vesnický, komunitní způsob života, aby se Ochoz neproměnila v anonymní město – což by se při pravděpodobném demografickém vývoji mohlo klidně stát. Takových negativních příkladů je v Česku mnoho,“ popsali své základní východisko studenti.

„Jen věci, které se dokáží dostatečně rychle přizpůsobit neustále dynamičtěji se měnícímu okolí, mohou přežít.“ Z. Bauman

Tým podle současných statistik odhadl počet obyvatel v Ochozi v roce 2050 na 2300 lidí. Musel se tedy vypořádat s otázkou – kam s nimi? Jak podpořit právě udržení a podporu komunitního způsobu života na vesnici? Jak reagovat na moderní, výrazně individualizované a flexibilní trendy v bydlení? Jak vytěžit stávající veřejná prostranství a jak posílit jejich funkce? Jak posílit

občanskou vybavenost? Jejich nápady jsou v mnohém inspirativní a umožňují nám opravdově nahlédnout do budoucnosti. Vždyť tempo běhu naší společnosti je tak rychlé, že laik stěží dokáže dohlédnout dál než za hranici stávajícího roku. Zkuste to tedy společně s autory vize v těch nejvýraznějších myšlenkách:

Propojení obou návší a jejich funkce

Ochozská a obecká. Dvě návsi. Jedna je výrazně ovlivněná rušnou komunikací, druhá je takřka nevyužívaná. Prostranství mezi nimi, kolem hasičky a bistra, by mohlo obě návsi propojit a sloužit jako odpočinková zóna s posezením, s místem pro hru dětí.

Zároveň by se mohly posílit funkce obou návší. Bývala ochozská návěs

kolem obchodu. Restaurace na Kovárně a Zakázanec by mohly být stěžejní pro služby a pro občanskou vybavenost. „Naopak bývalá obecká návěs s pomníky je ideálním místem pro park, neformální menší komunitní setkávání, zóna klidu a odpočinku. V současnosti se vůbec nevyužívá a je to škoda. Navíc, když bude v budoucnu zakončena rekonstruovanou sokolovnou a sportoviště,“ uvažují autoři studie.

Dva ze studentů navíc zpracovávali v rámci jiného předmětu konkrétní studii toho, jak by mohla bývalá obecká návěs vypadat. Nepouštěli se do výrazných úprav, snažili se podtrhnout její stávající vlastnosti. Pracovali s přírodními prvky, počítali s větším množstvím ovocných stromů, s vybudováním přírodního altánu, který by bylo možné osázet popínavými kvetoucími rostlinami, s lavičkami, odstraněním železných zábran kolem pomníku atd. Posunuli autobusovou zastávku blíže

k parku, také objevili prostor pro pořádání menších společenských akcí. Mohlo by jít třeba o jarmarky, vánoční setkávání, různé sousedské akce, bleší trhy atd. Tento klidnější prostor má v tomto směru mnohem větší potenciál než stávající Zakázanec. Stejně jako celá vize Ochoz_2050, je i toto jen návrh. Jestli se promění ve skutečnost, není jisté, záleží na obci.

zákres do fotek

Propojení pěší promenádou podél ochozského potoka

Dobrým nástrojem, jak propojit oblast mezi dvěma centry i s dalšími místy, kde se dějí různé další společenské události, by mohlo být vybudování pěšího chodníku mezi hřištěm a Zakázancem podél Ochozského potoka. Taková přirozená promenáda v současnosti chybí, musí se kličkovat. A nemuselo by to být nijak zvlášť náročné....

Obchvat

Ochozáci dají studentům jistě za pravdu, že obchvat bude v budoucnu pro obec nutností, už se o něm dokonce uvažovalo před desítkami let. Od té doby doprava posiluje téměř exponenciálně. Součástí vize je studie převzatá od Petra Beneše, který ve své diplomové práci na stavební fakultě VUT Brno v roce 2017 navrhl varianty toho, jak vést silnici přes Kaničky až k benzínce. Nezbyvá než doufat, že někdy dojde i k realizaci.

Možnosti nové výstavby v několika lokalitách

Za hřištěm, v Luhu, v chatové oblasti na Skalkách i na Příhoně. Tam vidí studenti potenciál v případě nutnosti rozšířit novou zástavbu. „Není to ale premisa, že by to takhle muselo být. Je to spíš úvaha, návrh, do kterého ale můžou vstoupit argumenty, které neznáme. Tato práce by pak v praxi mohla být dobrým příspěvkem do diskuze, když by zastupitelstvo muselo o nějakých projektech rozhodovat,“ podotýkají. Jsou to podle nich místa, která navazují na stávající zástavbu, jsou dostupná a z hlediska principů komunitní výstavby, jež je šetrná k přírodě, také vhodná.

Odišný charakter nové obytné výstavby podle principů komunitního bydlení

Lokality, které by potenciálně mohly být v budoucnu určeny pro nové obyvatele, nemusí nutně vypadat tak, jako stávající

developerské projekty. Podle studentů by tak ani vypadat neměly. Proto pracují s principem komunitní zástavby. Ta má jen vytyčená určitá pravidla a lidé si už pak rozhodují sami, co kde vznikne, jak kdo postaví dům atd. Proto je pak plán parcel a umístění domků jiný, než třeba pohled z ptáčích perspektiv na lokalitu Pod Skalkou. Důležité je totiž společné sdílení hodnot, představ o bydlení, o životě.

„Potřeby lidí se velmi mění. Individualizují se. S tím, jak rostou možnosti, roste i různorodost toho, jak kdo chce bydlet. Budoucnost není v jasně narýsovaných developerských projektech, ale ve svobodném růstu komunitního bydlení. Tedy v důrazu na práci s parcelami, v nějakých pravidlech, která si komunita určí. Lidé si pak postaví to, co budou pro život potřebovat. Takový přístup může uspokojit více lidí, být flexibilní. Každá lokalita může mít taky jiný charakter – zaměřený na něco jiného, třeba starší lidé hledající klid, rodiny toužící po pospolitosti...“ naznačují studenti.

V jejich vizi například nejsou výrazné ploty mezi pozemky. „Dříve takové vysoké ploty pozemky neoddělovaly. Omezovaly by mezilidský kontakt – jak by si pak soused řekl o vajíčka nebo by si ženy mezi prací v domácnosti popovídaly? To bychom chtěli vrátit. Zrušit ploty, posílit mezilidské vazby.“

Takto by mohla vypadat komunitní zástavba za hřištěm:

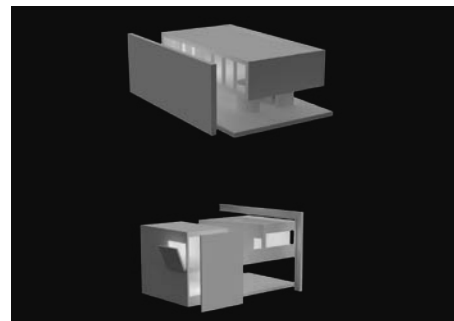
Subcentra – lokality s komunitními centry a se základní občanskou vybaveností i službami

V každé takové lokalitě by pak podle potřeb komunity vznikala centra, kde by bylo to, co zrovna komunita potřebuje. Hospoda, obchod, školka, hřiště, sportoviště, ohniště... Tato centra a charakter komunitní výstavby by také umožnily vznik individualizovaného vzdělávání, např. mikroškolky, malé školy atd. „Není

možné donekonečna nafukovat kapacitu stávajících služeb. V budoucnu navíc bude růst poptávka po individualizovaných službách – školkách, obchodech, hospodách...“

Variabilní domy s možností upravit soukromí a otevřený prostor

Návrh domů, které by v takových komunitních zástavbách mohly třeba za třicet let vznikat, převzali autoři studie od kolegů Karin Krettkové a Mattea Marchese. Jsou to stavby, které jinak pracují s otevřeným prostorem a se soukromím, než jak jsme u našich domků zvyklí. Ostatně stejně jako celá vize Ochoz_2050.

Jak již bylo řečeno, není nezbytné, že se rozvoj Ochoze bude ubírat právě tímto směrem. Není to jediný scénář. Růst počtu obyvatel a poptávky po výstavbě je ale pravděpodobný. „Jasně definovaná parcelace nových území určuje charakter budoucí lokality na mnoho let dopředu, a přitom vychází ze současných potřeb naší společnosti. Ale jaké potřeby bude mít společnost za 30, za 50 let? Žijeme v době čím dál tím rychlejších změn a tomu by měl odpovídat i způsob plánování zástavby,“ upozorňuje tato inspirativní vize.

Troufnu si tedy za nás všechny autorům poděkovat za unikátní materiál, poctivý přístup i hlubokou rešerši, inovativní nápady a vizionářské myšlení. Snad se vize Ochoz_2050 nebo minimálně nějaké její části stanou inspirací pro praxi. Byla by to sice v dnešní perspektivě možná bláznivější, ale ve výsledku jistě rozumnější cesta v rozvoji.

Aneta Vidurová

SOKOLOVÁNÍ V SOKOLOVNĚ

Sokolování, tak se dříve říkalo tělesnému cvičení všeho druhu, protože myšlenku tělovýchovy mezi široké vrstvy lidu přinesla právě organizace Sokola.

Tenkrát, po svém založení v šedesátých letech 19. století, u nás, tenkrát ještě v Rakousku-Uhersku, to byla organizace značně výstřední a rebelská. I v naší obci si museli budoucí sokolové myšlenku tělesného cvičení nejprve prosadit. Dlouhá léta trvalo, než se k sokolské organizaci veřejně přihlásili a založili ochozskou pobočku. Kdyby chtěli tenkrát postavit svoji sokolovnu, tak by to vůbec neprošlo. Kdepak, to by bylo, jako by dnes u nás chtěla organizace naturalistů postavit veřejný dům! Naši tajní průkopníci „SOKOLOVÁNÍ“ a cvičení vůbec začali své myšlenky dávat ve veřejnou známost až na konci 19. stol. V té době asi vznikla první Sokolská jednota u nás.

Jaký byl zápal té hrstky cvičenců, to si dovede představit jen ten, který to viděl.

Pro půlku tehdejších občanů naší obce byli neznabozi a hříšníci a druhá půlka se jim smála pro nesmyslnost jejich počinání. Sokolstvo pocházelo hlavně z dělnických rodin, které byly brány jako semeníště hříchu a vůbec – správný křesťan se má modlit a pracovat a ne se polonahý produčovat na mýtině.

Začali cvičit tajně, venku, potom na dvoře staré panské hospody „U Neděľů“, kde měli tělocvičnu z bývalé maštale. Zem v maštali vykopali půl metru do hloubky, aby odstranili zápach a docílili větší výšky místnosti za účelem postavení náradí. Ovšem žádný cvičební sál to nebyl.

Mnohem horší než chodit cvičit do maštale byla pro ně morální muka, která museli snášet doma v rodinách. Vždyť jen cvičební úbor, tílko a kalhoty byly stále ještě pro některé občany něco nanejvýš nemravného.

Pro ty klacky, které jim okolí házelo pod nohy, prýni sokolská organizace nevydržela. Členů ubývalo a v květnu roku 1907 se zbývajících osm sokolů rozhodlo pro rozpuštění jednoty.

Jenomže mezitím už čas oponou trhnul a na celém kulturním světě se už začínalo na cvičení a blázny, kteří je v hloučcích provozují, pohlížet s větším respektem.

Nová organizace Sokola u nás byla založena už roku 1909.

V tu dobu se však už stává činnou Lidová strana, která byla založena v roce 1910.

V souvislosti se světovým vývojem se o cvičení začala pomalu zajímat i křesťanská mládež a konečně i duchovenstvo v Rakousku-Uhersku pochopilo, že cvičení není nic nemravného.

Tak vzniklo tvůrčí prostředí konkurence, které je pro jakýkoliv záměr nejlepší motivace. A začala se neveřejná soutěž o co nejlepší program, protože do Ochoze přišel učitel Cyril Tihelka.

Ten začal v Sokole nacvičovat divadlo a Orelská organizace, tenkrát se říkalo spíše Strana Lidová, se nechtěla nechat zahanbit.

Učitel a později ředitel naší školy Cyril Tihelka by byl podle dnešních pravidel odsouzen jako tyran, protože k žákům býval velmi přísný, ba i zlý. Musíme však vztít v potaz, že tenkrát mohlo být v jedné třídě školy třeba i 80 dětí, třídy se rozdělovaly až od počtu 81 dětí v jedné třídě! Učitelé si více dovolili na děti a děti si více dovolily na učitele, zvláště žáci 7. a 8. ročníku, kteří byli od dubna do listopadu osvobozeni od výuky, aby mohli pomáhat rodičům při polních pracích. Někdy se ale více, lidově řečeno, flákali, a když přišli na podzim zpátky do školy, byla to víc džungle než třída. Proto se musel učitel Tihelka záhy naučit rvát a metat blesky z očí na celou třídu.

Tento pán byl však pokladem pro rozvoj kultury a divadelnictví v naší obci.

Ve vedení Lidové strany našel Tihelka „opozici“ na úrovni a mohla se rozjet bájná kulturní doba naší obce.

Sokolové získali svůj stálý útulek v sále hostince U Votrubů. Tam také nacvičovali divadlo a věhlas ochozské sokolské jednoty se nesl do širokého okolí.

Do toho však vypukla strašná první světová válka. Sokolstvo bylo pronásledováno a jakýkoliv život v Sokole zhasnul.

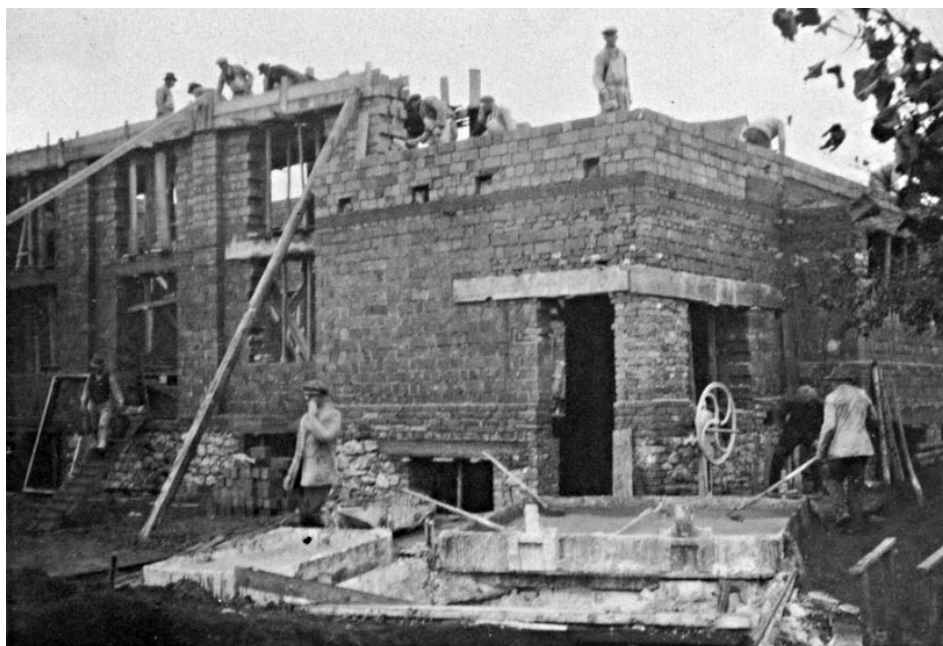
Činnost se obnovila až v polovině dvacátých let, po válce se totiž všude mohutně budovalo a stavělo.

Avšak vzrůstající se turistický ruch a stoupající věhlas hostince U Votrubů (tato hospoda byla skutečně později známá po celé republice i v zahraničí) znemožnily činnost Sokola v restauračním sále.

V roce 1931 se dostala sokolská organizace v Ochozi do krize. Tenkrát pronesl na členské schůzi starosta Sokola Cyril Tihelka památnou větu. „Tak aby všichni věděli, že to u nás nezanikne, postavíme Sokolovnu!“

Tak byla postavena naše Sokolovna, o níž se poslední dobou v našem Zpravodaji dost píše, a která se bude renovovat a opravovat.

Přesto bych zde chtěla více zdůraznit, ČÍM VŠÍM tato budova pro spoustu na-

ších občanů byla a že její rekonstrukce není nutná jen pro její architektonický význam, ale pro hrdý odkaz našich předků, pro jejich snažení a odhodlání udělat všechno, co bude možné, pro společnou stavbu vytoužené sokolovny.

V tom byla Lidová strana, Orel, před Sokolem mnohem dál, protože Lidový dům byl postaven dříve (snad proto, že v Lidové straně byli organizováni významní sedláci a celkově movitější lidé). O to větší byla touha našich sokolů, touha po svém hnízdě.

V pokladně měli 1 100 Kčs. V přepočtu na dnešní ceny by to bylo asi 11 000 Kč, na zahájení stavby by to i dnes bylo žalostně málo, i když přepočet historické měny a hodnota peněz proti tomu je něco docela jiného. Každou neděli pořádali sbírky, to ovšem zdaleka nestačilo. Přistoupilo se k akci upisovací. Jednota si vzala půjčku z banky a jednotliví členové či příznivci Sokola se zavázali, že splatí domluvenou částku, od 500 Kčs a jejich násobků výše. Tyto částky však nikdo nezaplatil hotově, ale splácel s ní úroky až do úplného zaplacení. Pan Vavřín Dofek neváhal dát do zástavy vlastní dům, jen aby stála sokolovna.

Všichni členové i mnozí jiní občané pracovali na stavbě každou sobotu odpoledne až do půlnoci i přes, a v neděli dopoledne od 6 do 12 hodin.

Stavbu si rozvrhli na tři etapy. V roce 1932 vykopali základy a suterén, nachystali kámen a vyzdili základy. V roce 1933 provedli stavbu pod střechu a v roce 1934 dokončili stavbu a otevřeli sokolovnu. Stavbu vedl tehdy už ředitel ochozské školy Cyril Tihelka, který se v té době vzdal předsednictví v Sokole a stal se „stavebním komisařem“ Sokola.

Všechny práce, na které stačili Ochozáci sami, také sami provedli. Šlo např. o zhotovení pilotů pod podlahu, elektroinstalace, hromosvody, pokrytí střechy a jiné. Zednické práce prováděl jako stálé zaměstnání ve druhém roce stavby bratr Vavřín Dofek, který vše dělal tak, jako pro sebe. Pomocníkem mu byl místostarosta Antonín Ognar, který měl ze všech členů jednoty nejvíce odpracovaných hodin na stavbě. Rozpočet byl 250 000 Kčs a členové Sokola ji tímto svépomocným způsobem postavili za 167 000 Kčs.

V roce 1934 byla sokolovna otevřena a činnost jednoty se rozběhla tak, že byla

dávána v župě za vzor ostatním jednotám. Kromě cvičení, kopané a tenisu se u nás hrál i hokej a odbíjená. Ochozské sokolské divadlo bylo nazýváno první pohorskou scénou! Vedle v Lidovém domě se proto také pořádaly čím dál lepší divadla a jiné akce (filmová představení, sportovní dny, lidové veselice, selské svatby, stínání berana, dožínky atd.).

Taková je historie budovy sokolovny, kterou dnes vidáme omšelou, a známe ji především proto, že je u ní autobusová zastávka.

Měli bychom se na ni dívat s hrdostí a vidět za ní to obrovské nadšení a neústupnost těch, kteří začínali cvičit tajně, byli ochotni pro myšlenku „SOKOLOVÁNÍ“ snášet úskleby, nevraživost svého okolí a později se s velkým úsilím sami pustili do stavby. Je moc dobře, že se tato historická budova začne renovovat. Ještě pořád totiž trvá nebezpečí, že nás za její stav seřve přísný pan řídící Tihelka. Já ho za tím kulatým oknem pořád nějak tuším.

Hana Šedá

PSÍ PARTÁK JE KAMARÁD, KTERÝ ZNÁ HRANICE

Od malých štěňátek, pokojových psíků až po „bojová plemena“, velké i odrostlé psy. Psí smečka, která se sešla v sobotu 9. května na místním renovovaném cvičáku, je rozhodně pestrá. Stejně tak jako věková skladba jejich páníčků, členů obnoveného kynologického klubu při spolku AVZO. Motivaci však mají stejnou – naučit své psí miláčky poslušnosti i novým dovednostem. „Důležité je, aby psi uměli základní pokyny a povely, aby byli spolehliví parťáci. Pak bude společný čas zvířete a jeho majitele opravdovou radostí, nejen stresem ve smyslu: co ten náš rarách zase na procházce vyvede,“ říká Daniela Francová, která nabízí páníčkům v obnoveném kynologickém klubu své bohaté zkušenosti.

Důslednost je základ

Od dětství měla Daniela doma vždy nějakého psího parťáka, v dospělosti se pak se svou fenkou německého ovčáka věnovala výcviku intenzivně. Dosáhly spolu úspěchů v záchranářství i ve všestranném výcviku (stopa, poslušnost, obrana). „Záchranářství je náročné odvětví sportovní kynologie – psovod

u většiny terénních prací psa poveluje na dálku. Pes musí porozumět tomu, co se po něm chce, když na něj z dále zavolám třeba doprava nebo vpřed. Psovod se musí výborně orientovat v prostoru, podle souřadnic, přesně povelovat, prostě přesně vědět, co po svém psovi chce. To ale platí u každého výcviku, důslednost je snad nejdůležitější vlastnost dobrého páníčka. Je potřeba vědět, co pes má udělat, a pak to po něm vyžadovat pokaždé stejně. Jinak bude zvíře zmatené,“ popisuje základní

přístup k výcviku i časté chyby. Zároveň je špatné do zvířat projektovat lidské vlastnosti, omlouvat je, vidět v nich jen mazlíky, kteří přece můžou všechno. „Neznamená to ale, že pes nesmí být kamarád. Naopak. Jsme kamarádi, ale tady je hranice, tady je nutné udělat to, co chci já, protože jsem vůdce smečky,“ dodala Daniela.

Pes jako parťák

Daniela má však i jiné zkušenosti než ty z výcviku vlastních psů. Při studiích začala cvičit štěňata, která pak po roce přešla do výcviku pro vodící psy. „Nejdůležitější byla socializace, cviky poslušnosti byli v pravidelných intervalech kontrolovány na pravidelných setkání s ostatními pečovateli pod dohledem zkušené lektorky. Hodně jsem jezdila do školy městskou dopravou, dálkovými autobusy či vlakem, bydlela jsem v centru města. Měla jsem pestrý život, a to bylo pro budoucí vodící psy velmi důležité. Bylo to fajn,“ ohlíží se zpět.

Před rokem a půl si Daniela pořídila nového parťáka, fenku Bizzy, opět ně-

fyzicky, tak mentálně. Někdo třeba říká, že stačí, když má zvíře pro výběh velkou zahradu nebo že s ním chodí na procházku na vodítku. Ale ne u všech plemen je to dostatečná zábava. Je dobré, když je pes zaměstnán. Pro začátek není potřeba žádných speciálních pomůcek. Můžeme se psem aportovat, probíhat pod nohama, přeskakovat pánečka... hrát si, spolupracovat, upevňovat náš

meckého ovčáka. „Mám toto plemeno nejradši. Jsou to věrní psi, výkonní, navíc pokud člověk udělá nějakou výchovnou chybu, dá se na ní pracovat a svoji chybu napravit. To u některých jiných plemen, které se mi taky líbí, nejde. Přece jen s dětmi nemám tolik času, abych se Bizzy mohla věnovat naplno, ještě taky není úplně spolehlivá, hotová. I tak už s ní ale můžu jít na procházku bez obav klidně se všemi čtyřmi dětmi. Někoho to možná zarazí, když vidí ženu, čtyři děti a ještě velkého psa bez vodítku, ale právě o tom to je. Pes by měl být parťák, člen domácnosti, který nebude vyvádět, dělat ostudu, bude spolehlivý.“

Výcvik je každodenní práce

A to je podle ní i cíl setkávání kynologického klubu. Daniela by ráda lidem poradila, jak je naučit to, aby pes přiběhl na zavolání, uměl sednout, lehnout, chodit na vodítku a třeba i bez vodítku. „Jasně, pokud má někdo vyšší ambice a bude chtít se psem umět i něco dalšího, můžeme se posunout dál. Ale zatím jsme všichni více méně na začátku. Psy je potřeba socializovat, musí zvládnout přítomnost ostatních psů i lidí. Musí pochopit třeba i tak zdánlivě jednoduchou věc, že klacek, který má v ruce dítě, není vždy určen pro něj. Že nesmí na lidi skákat a mnoho dalšího.“

I pro tyto základy je však potřeba se psy pravidelně cvičit a věnovat se jim nejen na sobotních ranních setkáních. Ideálně každý den aspoň pár desítek minut. „Pro úspěch je to nutnost. A navíc, pes se pak během dne nenudí – a to jak

vzájemný vztah a k tomu se i pořádně venku unaví. Pak si z nudy nevymýšlí svoje hry, neloví sekačku na trávu či vlaštovky v letu nad zahradou, neskáče na lidi, nehoní cyklisty, neohrožuje další psy,“ upozorňuje Daniela.

Kynologický klub v Ochozi u Brna vznikl v roce 1975 a byl veden pod tehdejším Svazarmem. V devadesátých letech měla členská základna pod vedením Miloše Hlouška kolem 30ti členů a v roce 2012 činnost klubu zanikla. K obnovení areálu cvičáku jsme se rozhodli minulý rok. Ve spolupráci s obcí a Danielou Francovou se zrekonstruovaly překážky a upravila plocha kolem nich. Za realizaci patří velký dík Vlastovi Sedému a Borisovi Kovaříkovi.

(rd)

Sama s Bizzy chodí na cvičák, co to jde, několikrát do týdne. „Ovčáci mohou být i úžasní rodinní psi, ale většina z nich je nešťastnější venku, v lese nebo na cvičáku. Prostě jsou to pracanti. A mě ta práce s Bizzy moc baví. Jsem ráda, že už nemusím jezdit autem nikam daleko. A taky se těším třeba na další překážky a úpravy, které je potřeba na cvičáku ještě dodělat. Snad se pro cvičení psů nadchnou i další lidé a společně to dokážeme.“

Starýho psa novým kouskům naučíš

Daniela také vyvrací mýtus, že malá plemena, takzvaní pokojoví psíci, nejsou cvičitelní a není potřeba po nich správné chování vyžadovat – však jsou malí, tak nikomu neublíží. „Je pravda, že s nimi nemám tolik zkušeností, ale vím, že třeba na sousedovu fenku, kteoru chodím venčit, malou fenku Boloňského psíka, fungují povely stejně jako na naši „ovčandu“. Stejně tak se něčemu může naučit i starší pes, sice to není jednoduché, jeho chování nejde po letech „nicnedělání“ úplně změnit, ale něčeho se dosáhnout dá. Skupina v klubu je v tomto smyslu velmi různorodá, je to pro mě výzva,“ usmívá se Daniela.

Pokud je mezi vámi ještě někdo, kdo by se chtěl k sobotním ránním na cvičáku ve společnosti dalších pánečků a psů přidat, stačí napsat Radkovi Drochyt-kovi z AVZA, který činnost klubu spolu s Danielou vede, na e-mail drochytka@seznam.cz, nebo mu zavolat na tel. číslo 720742233.

Text: Aneta **Vidurová**
Foto: Richard **Bouda**

EKOOKÝNKO: MOKŘAD U VÁS NA ZAHRADĚ I ZA HUMNY

Naši předkové by si fukali na čelo, kdyby slyšeli, že doporučujeme zakládat na zahradách mokřady, jezírka, vodní příkopy a prohlubně. Oni se snažili vodu z půdy pracně odvést, aby byla vůbec obdělávatelná, my se teď pracně snažíme dostat vláhu zpět.

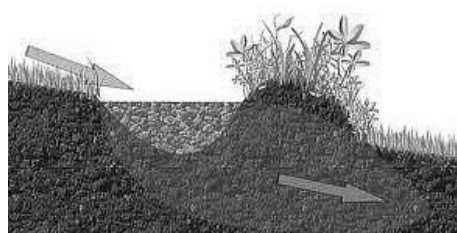
Časy a klima se bohužel našim zaviněním mění.

Je skvělé, že už se začíná pracovat na mokřadu v Luhu, jistě se stane nejen zásobárnou vody pro celé údolíčko, ale i domovem pestrých živočišných druhů. Protože kde je voda, tam je život.

V tomto článku najdete pár tipů, jak vodu udržet i ve svých zahradách. Jde to i na malých prostranstvích, na všelijakých svazích a pozemcích. Na internetu jsme našli tento vyčerpávající souhrn Jiřího D. Aichberga, bylo by škoda, kdyby zapadl v síti.

Podpora retence (úspory) vody na zahradách

- zelené střechy (existují i dotační programy)
- výsadba stromů (nejlépe těch ovocných)
- pestrá výsadba keřů (půda díky zeleni drží více vody a není tak suchá, pestrost rostlin a živočichů celkově udržuje vodu v krajině)
- suché zídky, terasy a visuté zahrady (umožní rostlinám žít pouze z dešťové vody, byť jsou srážky skoupé)
- nesklizené listí (listí je též potravou pro žížaly, které provrtávají v půdě chodbičky, jimiž se může voda dostávat do hloubky, hmyz ukrývající se v listí je důležitou potravou pro ptáky)
- čím více vyšších rostlin, vyšší trávy je na zahradě, tím více horizontálních srážek se zachytává.
- budování svejlů (swale) – příkopů, prohlubní, struh, průlevů či malých tůňek (zadržují dešťovou vodu a poté ji postupně uvolňují)
- voda z okapů, která se již nezachytí pro např. zalévání a využití dešťové vody, stéká do svejlů, tůňek a příkopů.

- dešťová zahrada (rain garden) je prohlubeň v terénu, do které stéká

voda z okolí a je v ní zadržována (můžou v ní být i speciální rostliny).

- tlející materiál v záhonech (dřevo, seno, kůra – pomáhá udržovat vlhkost v záhonech, dřevo se při rozkladu mění na měkký materiál, který nasává vodu jako houba).
- mulčování (obsypání nebo pokrytí okolí rostliny přírodním materiálem – štěpka, posekaná tráva, listí; mulčování zadržuje v půdě vodu, brání větrné i vodní erozi půdy).
- vysoké (okrasné) trávy a stepní zahrady (eliminují zalévání, zachytávají srážky)
- kvetoucí podrost ovocných stromů (potvrdilo se, že na kvetoucím podrostu ovocných stromů se zadržuje voda a zároveň se významně omezuje výskyt hmyzích škůdců, především mšic na ovocných dřevinách)
- stromy, keře a trvalky (zejména suchomilné) budou v budoucnosti lepším řešením než trávnik, nýbrž se nemusí zalévat. Některé najdete i v našem okolí, pro inspiraci není třeba chodit daleko (kohoutek věnovcový, čistec vlnatý, třezalka, rakytník, levandule, šalvěj, hvozdík, pryšec, dobromysl, šalvěj, mateřídouška, kávy, rozrazil, česnek, modřenec atd.).

- podpora ekologického zemědělství (např. nákupy BIO výrobků), nýbrž se v rámci něj lépe a více dodržují osevnické postupy, pravidla ekologického zemědělství, střídání plodin a případně alespoň eliminují chemické postřiky a pesticidy

Inspirovat se ale také můžete přímo u sousedů. V Ochozi jistě najdete mnoho lidí, kteří už k takovým úpravám přistoupili a vyměnili travnaté plochy za vrostlé malé louky, jezírka, vytvořili skalky, sázejí teplomilné rostliny, vysoké trávy atd. Dokonce i zelené střechy se u nás najdou.

Zde pár fotek přímo od Ochozáků:

Jezírko a zelená střecha u Mikuliců

Jezírko u Žáčků

Budoucí zelená střecha u Janošůvek

Mokřady a tůňky za zahradou v lese

Lidé z Domu přírody Moravský kras se v květnu věnovali mimo jiné i jedné mokré a blátivé činnosti. Prohlubovali v lesích mezi Babicemi a Habrůvkou lesní tůňku, aby se v ní mohla voda snáze hromadit a aby ji úplně nezaneslo listí a bláto. Stačilo k tomu pár lidí, rýče a lopaty. Jejich snažení se pak v deštích,

které přišly v druhé polovině května, osvědčilo, hlubší tůň se zaplnila větším množstvím vody a přilákala živočichy. Při kopání dokonce pracovníci objevili vzácného čolka horského!

Možná inspirace i pro nás, Ochozáky? Jen pozor, pro tuhle pomoc přírodě je potřeba vyjednat souhlas majitele pozemku (kolem Ochoze LŠP Křtiny nebo Lesy ČR) a také, pokud se jedná o území CHKO Moravský kras, informovat i tuto instituci. „Pokud byste vytipovali nějakou určitou tůňku, která by se dala upravit, obraťte se na vlastníka pozemku i na Antonína Krásu, zoologa ze správy CHKO. I my, když jsme v tůňce objevili čolka, jsme zoologovi volali, aby zhodnotil, zda je dobré pokračovat, či nikoli,“ upozornili lidé z Domu přírody.

Aneta Vidurová

KDYŽ NA PAPIŘE VZNIKÁ KRÁSA

Tak jako malovali venku známí impresionisté, tak se v těchto dnech vydává do plenéru i skupinka dětí z místní ZŠ objevovat taje kresby, malby a netradičních technik ve venkovním prostředí.

V těchto výtvarných setkáních se děti seznamují s malbou nejen temperovými a vodovými barvami, ale i např. s pastelem. Učí se, jak správně míchat barvy a jaký je mezi jednotlivými technikami rozdíl.

V kresbě zkoušejí například stínování, ale i to, že tužka není jediný nástroj, se

kterým se dá kreslit. V technikách kombinovaných pak ideálně může každý vyjádřit svou kreativitu.

Ukázali jsme si například i to, že nemusíme malovat jen na papír, ale že se dá výtvarně zpracovat i kůra, kterou najdeme ležet v lese.

Máme v plánu se setkávat i na podzim. Pokud byste se chtěli přidat a taky se naučit zajímavým výtvarným technikám (dětí školního i předškolního věku, teenageři, dospělí, senioři...), ozvěte se,

ráda vhodný formát výtvarných setkání na základě poptávky pro zájemce připravím.

Jana Kučerová
tel.: 734 128 507

e-mail: jana.kucera28@gmail.com

P.S. Nejde o to, stát se uznávaným malířem, ale zkusit si něco nového, odreagovat se, vlít svému životu nový impuls. A tohle výtvarné umění umí.

NEBEZPEČNÉ JARO

JAK NAŠI PŘEDKOVÉ PROŽÍVALI KONEC DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Ocitli jsme se ve zvláštních časech, o kterých každý soudí něco jiného. Jedni si myslí, že nás ohrožuje nový virus, druzí jsou přesvědčeni, že nás deptá celosvětová panika. Nechodili jsme do práce, do kostela, děti do školy a vlastně vůbec nikam. Museli jsme si přehodnotit priority a snášet různá nepřijemná omezení.

Podobný způsob jara prožívali naši předkové Ochozáci i před 75 lety. Jako dnes, tak i na jaře roku 1945 nikdo nevěděl, co bude dál. Do školy, do práce i do kostela se také nechodilo. Ale jsou tu rozdíly.

Doba byla mnohem, mnohem nebezpečnější. Blížil se konec války. Ochozákům hrozila smrt, měli hlad a v krytech a improvizovaných úkrytech jim byla zima.

Protože jsem byla u vzpomínek pamětníků a v minulých letech byly v našem zpravodaji a v brožurách různé vzpomínky zveřejněny (pokud jste nečetli, vyhledejte si na internetu v archivu celý ročník z roku 2015, stojí to za to), pokusím se z tohoto materiálu ve stručnosti popsat, jak naši předkové prožívali toto nebezpečné jaro.

Čekalo se na osvobození ruskými vojáky, i když někteří němečtí vojáci, co se setkali s němčinu ovládajícími občany, je před mravy Rudé armády varovali.

„Jak to věděli, když pořád ustupovali, to nevím, ale jejich předpověď se beze zbytku naplnila,“ vzpomíná pan František Krivonožka z Brněnské ulice. „Němci se ale naproti tomu chovali úplně korektně, nic nekradli, zásobování měli zajištěno, i když špatné, svoje.“

Už od začátku roku si někteří lidé budovali kryty a jinak se připravovali na přechod fronty naší Ochozí. Všichni se pokoušeli dělat si zásoby potravin, jenže s tím byla právě svízel. Byl lístkový systém a jídla bylo málo. Po celou válku jezdily ženy z měst prosit venkovany o prodej něčeho k snědku. Některé šikovné prosebnice s sebou braly i děti: „....a takových mám doma ještě pět, panímámo.“ Jistě mnohdy mluvily i pravdu, ale peněz se ještě nikdo nikdy nenajedl, tak se mnohdy tyto ženy vracely do Brna s nepořízenou.

Na jaře už bylo slyšet o osvobození a o postupující Rudé armádě. Němci za-

čali kopat zákopy u Brna i kolem silnice do Ochoze. Našinci i spousta Brňáků si dělali v okolních lesích bunkry. Do údolí Říčky se Brňáci prakticky nastěhovali, obsadili všechny jeskyně, větší i malé. Ochozská jeskyně byla v té době volně přístupná a tam, podle vyprávění pana Krivonožky, si jeden člověk převezl všechnen nábytek z obývacího pokoje, i když benzín měl v té době cenu zlata a navíc se nikde nedal koupit.

První letecká bomba na Ochoz dopadla večer 18. dubna. Potom jich ještě několik, shodily lehké sovětské bombardéry, které mířily kousek dál, snad na Lišeň. Bomby nadělaly spoustu škody, ale naštěstí nikomu neublížily. Zajímavé je, že u nás fronta prakticky končila, o kousek dál, v Březině prý už o válce nic nevěděli.

Ochozáci přečkali přechod fronty ve sklepech nebo v lesních krytech. Ti, kteří se při budování úkrytů zdaleka vyhýbali blízkosti silnic, se ocitli mnohdy ve velkém nebezpečí, protože hlavní boje se odehrávaly všude jinde v lese, jen ne u silnice. Rudá armáda šla lesem, protože u silnic očekávala německou obranu.

Z německé moci byla Ochoz osvobozena 29. 4. 1945. Útok byl proveden z Luhu, z Hory za kostelem a z Kaniček.

Ale poslední ostřelování dělovými granátami se odehrálo až 7. 5. 1945. Tento fakt měl za následek čtyři válečné oběti z řad civilistů. Byli to starší lidé, tři muži a jedna žena, jeden student byl těžce raněn. Zdánlivý mír byl klamný. Pořád létaly zbloudilé kulky a střepiny granátů.

Při začátku bojů, kolem 20. 4., bylo u nás a v okolí krásné slunečné počasí, na konci dubna a začátkem května naopak pořád pršelo a byla zima. Pro neustálý déšť nešlo ani pohřbívat mrtvé vojáky a civilisty. Kolem 10. května se zase vyšlo sluníčko a začalo ohřívát krajinu plnou ran. Krátery po válečné munici můžeme v lese ještě dnes rozeznat.

V době okupace položilo životy také šest mladých lidí nebo studentů z Ochoze, hlavně v německých koncentracích.

Tato fotka je pořízena před vchodem do jeskyně Na Rozměrkách. Zachycuje Andělu Lauermannovou, rozenou Pantůčkovou, která zrovna opouští několikadenní úkryt v jeskyni. Její dcera, paní Jarmila Zemčíková, rozená Lauermannová, ve zpravodaji č. 2/2013 ke snímku uvádí:

„Koncem dubna 1945 se do jeskyně uchýlili mí rodiče a s nimi manželský pár z Brna – naši rodinní přátelé, a taky můj děda Tomáš. Babička nebyla v té době v dobrém zdravotním stavu a dala přednost sklepu u sousedů, v našem domě vhodný sklep nebyl. Později se k nim přidali ještě paní Anežka Filoušová s manželem. V jeskyni, jejíž vchod si důkladně zakryli smrkovými větvemi, prožili několik dní, děda vybavený duchnou v chodbičce táhnoucí se až hodně dozadu. Odtud se jednou museli mí rodiče opatrně za tmavé noci vydat dolů do dědiny doplnit zásoby jídla. Ze vzpomínek mé maminky také vím, že s blížícím se časem osvobození se ukázalo, že toto místo nebylo jako úkryt příliš příznivé. Zažili pár horkých chviliek během přestřelek mezi vojáky rudé armády blížící se od Luhu a německými vojáky v prostoru Skalek, kteří tudy ustupovali podél lesa. Když v jeskyni slyšeli německé hlasy na lesní cestě vzdálené jen pár metrů dolů po svahu, a to, jak se střely odrážejí od skály nad jeskyní, byla v nich malá dušička. O to větší radost a pocity štěstí zažívali všichni při návratu domů poté, když neblahý čas války definitivně skončil.“

Po osvobození to byla také nebezpečná doba. Pan Ferdinand Hrazdára vzpomínal na to, jak jako kluci lítali po osvobození po vsi a okolí a sbírali všechny možné zbraně, patrony, pušky. Potom pan Zdeněk Jelínek, kterému bylo v té době 15 let – stejně jako panu Hrazdárovi, pustil na sebe pancéřovou pěst. Přežil to sice, ale přišel o zrak. Na internetu lze najít podrobná vyprávění pana Ferdinanda Hrazdáry, a to na stránkách www.postbellum.cz a na www.pametraroda.cz

Při letošní koronavirové době jsme se znovu přesvědčili o základních schématech lidského chování. Někdo fotil odpadky u lesa, které tam zanechali neukáznění návštěvníci z města, někdo naopak ty odpadky při vycházce soukromě sbíral. Někdo se zlobil na lidi z brněnských paneláků, kteří o nedělích hromadně vyráželi k rybníku Pod Hád-kem, jiný zase vyrazil tam, kde nikdo nebude (a kde, to by místní člověk měl vědět), aby nezvyšoval koncentraci lidí na jednom místě.

Někdo měl strach z toho, jiný zase z onoho. A tak jsme se znovu mohli přesvědčit, že všechno v životě záleží na ochotě a vůli lidí domluvit se. Když se totiž lidé neumí domluvit, může z toho být tak strašná válka, která poznamenala i naše předky.

Hana Šedá

KONEC VÁLKY V OSOBNÍCH VZPOMÍNKÁCH

Jak před 75 lety končila druhá světová válka u nás v Ochozi a v Obcích? Já jsem tomu jako osmiletý kluk ještě tolik pozornosti nevěnoval, ale mám některé silné vzpomínky, se kterými se s vámi rád podělím. Podle Františka Křivonožky se první útok odehrál už dne 18. 4. 1944, a to na projíždějící vojenská auta na Brněnské ulici, kam padly ve večerních hodinách dvě bomby. Místo dopadu neznám. Druhý útok se odehrál dne 20. 11. 1944 v zátočině pod Řícmanicemi – životem to zaplatily tři holky, které se vracely ze školy (Zdeňka Blatná, Zdeňka Holubářová a Jiřina Kadaňková). Tuto událost popisuje učitel Bořivoj Nejezchleb ve výroční brožurce bílovecké školy z roku 1973.

Osvobození ještě předcházely útoky na vojenské podniky. Asi v srpnu 1944 byl útok na OSTMARKU, dnešní ZETOR. Letci zastihli tři projíždějící obrněné transportéry na silnici na Klajdě. Tehdy tudy vedla nákladní lanovka do maloměřické cementárny. Dva transportéry útoku unikly, když vjely do lesa. Třetí vozidlo bylo zasaženo.

Transportéry vyjížděly z opravny vozidel v Obcích u Doležalů č. 100, dnes 300. Napadený transportér byl osazen šesti vojáky. Zachránil se jen řidič, který po útoku asi zastavil, a tím se zachránil. Pak dojel zpět do opravny. Na vlastní oči jsem viděl, jak zbytky těl spalovali v sousedství na poli Říčánek.

Dále si pamatuji noční nálet na Brno, ale datum neznám. A taky třetí útok na Obce a Ochoz, na který obyvatelé nebyli připraveni. K tomu došlo 24. 4. 1944 po poledni. Obrněné transportéry se pohybovaly u Kanic na křižovatce, kde je při průletu zpozorovala dvě letadla. Ta pak shodila dvě bomby – jedna dopadla asi 20 m od silnice a druhá 50 m od našeho domu. Tenkrát jsem od otce dostal úkol, abych hlídal, co se

kde děje. Nevěděl jsem, že to padají bomby a volal jsem: Tati, to letadlo hází flaštičky!" Tím jsem asi zachránil celou rodinu, ještě jsme všichni stihli utéct do sklepa.

Po dopadu se dvě stíhačky snesly na průzkum. Obrněné transportéry vjely do lesa, ale ruští letci provedli průzkum našich dvou obcí. Při průletu si nějaký voják v místě u Hloušků vystřelil ze střechy.

Letci proletěli Ochozí a údolím k Hlubné (vápenky) a útokem opět vzaly tehdy od Petlachových č. 141 (dnes č. 341) všechny střechy. Pro nepřipravené obyvatele to dopadlo špatně. Asi byly použity zápalné náboje, po útoku začalo hořet u Blatných č. 1, dnes 201 v Obcích. Nevím, co se v tu dobu dělo v Ochozi.

Další průběh roku byl klidnější, ale naše dvě obce byly pořád ohroženy. Na

sklonku války Němci na pole vlevo od dnešního vysílače umístili 10 kanonů. Sotva zaujali palebné postavení, tak zjistili, že ze Soběšic a Útěchova jdou Rusové a chystají se zaútočit (tehdy tomu říkali Stalinovy varhany). Proto se rychle odsunuli pryč a nás přestěhovali k Vaškům (č. domu 140, dnes 340). Rodina Vaškova po prvním velkém útoku odešla do sklepa místní školy za rodinou. Tam se ukryla i celá naše rodina až do konce války.

Granátem bylo také zasaženo okénko do sklepa, smrtí to odnesla paní Andryšiková, která byla za války schována u Bradů č. 140 (dnes 340).

28. 4. 1945 v brzkých ranních hodinách se ve škole objevil ruský rozvědčík v civilu na průzkumu terénu. Průzkum provedl za doprovodu otce a šťastně se vrátili zpět. Dne 29. 4. byl vyhlášen konec 2. světové války.

Letošní trochu jiné, komorní připomenutí si 75 let od osvobození naší obce a konce německé okupace. Jak to tehdy v obci probíhalo, se můžete dočíst i v jarním zpravodaji z r. 2008 v článku Vlastimila Čoupka, který je dostupný na webových stránkách obce nebo v nádherné knize z našeho okolí, která by neměla chybět v knihovně Ochozáka, od Zdeny Kaprálové Zítřka bude líp. K dostání v knihkupectvích, ale i na obecním úřadě či Kaprálově mlýně.
(ed)

Byl to konec, ale věřit se nedalo. Nějaká ta rána nebo granát padl. 30. 4. 1945 po osvobození byl zastřelen ruský voják u Nových dvorů, dne 29. 4. 1945 zemřel také otec Mirka Hromka. Vše dobře popisuje právě Miroslav Hromek v brožurě 750 let Ochoze u Brna z roku 1987.

Za války jsem též viděl sestřelení ruské stíhačky v polesí Zdechov (název lesa za Doležalovými). Stíhačka dopadla někde mezi Babicemi a Křtinami. Trosky letadla pak byly po válce vybagrovány, a to ke zjištění totožnosti letce, ale přesný rok těchto prací neznám.

Po válce u nás byly stloukány bedny pro odsun padlých ruských i německých vojáků na ústřední brněnský hřbitov. Při sběru těl byla zapsána hlavně známka s číslem (každý voják ji měl pověšenou na krku) a národnost, pokud se podařilo zjistit, tak i jméno a příjmení.

Dnes už také nikdo neví, že na našem území fungovala partyzánská jednotka „Horní partyzánský sbor HANA“ založená roku 1939 v Obcích pod vedením škpt. Pantůčka z Ochoze č. 122. Další členové sboru byli ststr. Antonín Holý, Robert Kučera, Maivald z Řícmanic.

Polák z Kanic a příslušníci stanice NSB (národní sbor bezpečnosti) v Obcích, kde byla četnická stanice. Ta sídlila v domě s dnešním č.p. 274 (Sapákovci). Sloužil tam pan Brada, pan Starý z Kanic, pan Protivanský a Němec Chvojka, který se po válce beze stop vytratil. Z partyzánské skupiny HANA padl v protektorátu Polák z Kanic. Pohřben je na hřbitově v Kanicích. Příčinu neznám a dnes už snad ani nelze zjistit.

Stanislav Boček,
ročník 1936 (redakčně upraveno)

KRÁTCE OD SOUSEDŮ

Knihobudka v Březině

Je umístěná na autobusové zastávce U sokolovny. Lidé zde mají na výběr z knih pro děti i dospělé. Na knihobudce jsou umístěna pravidla pro půjčování knih. Když se její provoz osvědčí, budou březinští knihobudku přidávat na další místo.

(ata)

Křtiny plánují rekonstrukci koupaliště

Letos si koupání ve Křtinách neužijeme, ale pokud investiční záměry ministerstva pro místní rozvoj nezbrzdí vývoj ekonomiky a městysu Křtiny vyjde žádost o dotace, bude za rok na stejném místě zbrusu nový moderní areál pro plavce i neplavce. Křtiny plánují vystavět zajímavé vodní atrakce i dvě plavecké dráhy. Snad se dílo podaří, držíme palce.

(ata)

Pozořický divadelní festival

Poslední lednový víkend v Pozořicích patřil divadlu. V pátek a v sobotu scénu

Dělnického domu ovládlo Divadlo Stodola s páteční detektivkou Past na myši a sobotním muzikálem Nemrtvá nevěsta. Nedělní ráno patřilo dětem – půvabnou pohádku Hrnečku vaří! sehrálo divadlo Strom. A v neděli odpoledne zahrál nejen pro tříkrálové koledníky ochotnický soubor Spojené farnosti představení Jesus Christ Supermład. Všechny soubory odvedly skvělý výkon, jen těžko uvěřit, že pro nás hráli ochotníci. Věříme, že nultý ročník divadelního festivalu bude mít své pokračování a na Dělnický dům se vrátí sláva ochotnických představení, jak tomu bylo v historii.

(Pozořický zpravodaj 01/2020)

OBJEVTE ŠLAPANICKO

Obec Ochoz u Brna je součástí Dobrovolného svazku obcí Šlapanicko, společně s dalšími 26 obcemi, které spadají pod správní obvod města Šlapanice. Svazek umožňuje meziobecní spolupráci, sdílení vybraných služeb, organizaci společných nákupů nebo koordinaci větších staveb na svém území. V rámci své propagace připravil poznávací projekt, jehož cílem je seznámit širokou veřejnost s nejzajímavějšími lokalitami na Šlapanicku. Internetové stránky www.objevteslapanicko.cz odhalují lokality obecně známé, ale také ty známé méně nebo ty, které jsou prakticky neznámé.

Mottem projektu je ukázat, že všude něco je. Jistě budete souhlasit, že krajina v okolí je malebná. Někdy se jen stačí trochu porozhlédnout, jindy se musí více zapátrat. Občas totiž ani

netušíme, co se skrývá kolem nás. Proto autoři projektu grafik Tobiáš Grolich a architekt Petr Kalivoda vytypovali, objeli a popsali přes 40 lokalit v našem okolí. Jsou to místa, která nejsou daleko. Můžete se na ně vydat v rámci většího cyklovýletu, ale i během krátké volné chvíle při jízdě autem. Nebo i pěšky či vlakem. Třeba se jen tak někde vypravit a něco objevit.

Jsou to místa, která mají poutavou historii, unikátní přírodní krásy, kvalitní architekturu nebo jsou součástí pěkné procházkové cesty, jako například sokolnická obora. Nebo jsou to v podstatě zcela nově vybudovaná místa, kde to opravdu žije, když je krásně. Tak jako v kovalovickém přírodním koupacím biotopu. Zkrátka v každé obci se našla alespoň jedna lokalita, kterou stojí za to objevit.

O vizuální podobu se postaral grafik Tobiáš Grolich. Navrhl jednoduchý a moderní grafický styl postavený na rafinovaném logu. Za ním stojí myšlenka spojování minulosti a současnosti. Propojením tradiční a současné typografie logo odkazuje na samotný obvod Šlapanicka, kde se často kloubí staré a nové. Jednotlivé lokality jsou prezentovány články s fotografiemi na webových stránkách objevteslapanicko.cz. V textech se dozvíte něco o historii i současnosti míst. Doprovodné fotografie zachycují jejich přirozenou a autentickou atmosféru, která čeká na každého návštěvníka. Součástí webu je i interaktivní mapa, pomocí které si můžete naplánovat návštěvu vybraných míst.

Miroslava Poštolková
DSO Šlapanicko

JAK SE VÁPEŇÁČCI PODÍVALI DO DÍRAVICE

To si to Fana a Liduška hnali lesem za vápeňáky do Hostěnic. Slíbili, že jim přijdou po škole pomoci svázat dřevo polámané po vichřici, která se krajem nedávno prohnala. Když děti běžely údolím Ochozského potoka k Říčce, potkaly za prvním mostkem ševce Františka Vašíčka, neboli Capramenta, jak mu místní trochu posměšně říkali. Ten, jak se v Ochozi traduje, místo toho, aby opravoval boty, raději prozkoumával skalní útroby v okolních lesích.

„Dobré den,“ pozdravily slušně vychované děti, chtěly běžet dál, ale švec je zastavil.

„Počkáte, vápeňáci. Našel jsem něco, co by vás mohlo zajímat. Pokud se ovšem nebojíte...“

Fana se až urazil: „Čeho bychom se měli bát, děr v zemi?! Tu vašu Netopýrku i Švédův stůl jsme prolezli skrz naskrz. I v Malčíně jeskyni jsme byli, a ta je pořádně hluboká a temná. Jak o díravici jste našel tentokrát?“

„Ještě nevím, jak jí budu říkat... Ale je to největší a nejkrásnější jeskyně, jakou jsem viděl. Tady máte lóče, můžeme vyrazit,“ pozval děti na dobrodružnou výpravu.

Nebylo jednoduché se do skalního chrámu, kterému se dnes říká Ochozská jeskyně, dostat. Tehdy ještě nebyla prohloubena chodba s přiléhavým názvem Hadice, výprava se musela do domů dostat z horní části, úzkými chodbami a průlezy. Děti se dokonce plazily jedním komínem, pak po kolenou, ale zvládly to a rázem se ocitly v prostorném podzemním království. Kolem cinkaly kapky, tyčily se mohutné stalagmity, na dně tekla voda a hloubila krásná podzemní jezírka. Nad jedním jakoby vyrůstala půvabná vápencová smuteční vrba – jeden z nejkrásnějších krápníkových útvarů Moravského krasu.

Švec Caprament mluvil pravdu. Tohle ještě nikdy neviděli! Úplně jiný svět. Bezčasý svět podzemních víl, bájných zvířat a drahocenných krystalků, které svítí do noci... „Noc, noc... Nebude už tak náhodou noc Fanóšku?“ začala se strachovat Liduška. „No jéje, dyť my se tu touláme podzemím a v Hostěnicích se nás nemůžou dočkat.. To zas bude mela.

Ale, i kdyby byla, tak to stálo za to, pane Caprament, teda pardon, strýcu Vašíčku.“ Švec se jen usmál. Věděl,

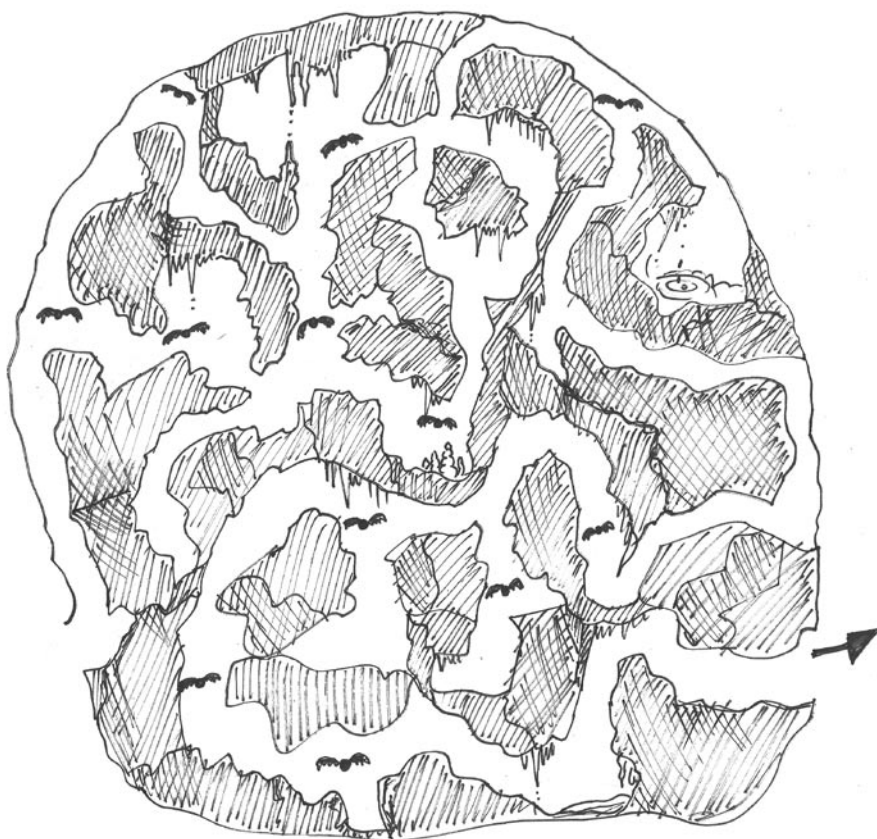
tu mohli zůstat a zkamenět. Jako ta vrba.“ Děti bázkivě slíbily. Vždyť takové tajemství, to nemá ani pan řídící!

Jak to bylo s Capramentem dál? Nemohl se objevu nabažít. Chodil do své Díravice, jak nakonec podle nápadu Fanóška pojmenoval dnešní Ochozskou jeskyni, stále častěji. Nakonec tam snad i zůstal, protože neviděl důvod se vracet zpět, na obyčejný svět. Inu, pořekadlo „Ševče, drž se svého kopyta,“ má zřejmě své odstatnění.

(ata)

o čem děti mluví. „Tak běžte, vápeňáci, ukážu vám, kudy. Jen mi slibte – o téhle, jak říkal – díravici, nikomu ani muk! Taková krásu neumí všici docenit jako vy... A beze mě sem ani na krok. Taky byste

*Najdeš cestu jeskynním labyrintem a ukážeš ji Fanovi a Lidušce?
Kolik cestou potkají netopýrů?*

KAPRÁLŮV MLÝN 2020
Skautské středisko ekologické výchovy
pořádá

PRÍMĚSTSKÉ TÁBORY

PĚT VÝPRAV ZA POZNÁNÍM 6 - 9 LET
13. - 17.7. A 20. - 24.7.

DOBRODRUŽSTVÍ ZEMĚ NEZEMĚ 8 - 12 LET
3. - 7.8.

EXPEDICE NA ŘÍČCE 12 - 15 LET
20. - 24.7.

Cena 1750 Kč
Přihlášky do 15.6.

Platba do 20.6.
Denně od 8 do 16.30 h
Oběd a pitný režim zajištěny
Sraz na zastávce autobusu č. 201
(Stará Osada či Ochoz u Brna Řičky)
www.kapralumlyn.cz

Kaprálův mlýn
středisko ekologické výchovy
SKAUT

OCHOZ U BRNA

FOTOVÝZVA

Ochoz v objektivu

Prodlouženo do
konce června

**Fotíte rádi?
Výzva přesně
pro vás!**

Fotěte Ochoz a okolí (místa, výhledy, pamětihodnosti, přírodu i ochozské akce) a staňte se spoluautory jedinečného **kalendáře naší obce pro rok 2021**.

Vítáme všechna roční období, došlé fotografie budeme průběžně vyhodnocovat a zveřejňovat na facebooku Naša Ochoz. Následně může z vybraných nejlepších snímků vzniknout i výstava či fotogalerie na připravovaných nových webových stránkách.

**Uzávěrka
30. 6. 2020**

Fotografie odevzdávejte ve formátu A2 - rozlišení min. 200 DPI (velikost 5 MB a více). Účastí ve výzvě dáváte vyhlášovatelé povolení nakládat s fotografiemi ve prospěch obce, např. k propagačním účelům.

Odkaz na fotografie uložené v cloudu (např. Úschovna) zašlete na: zpravodaj@ochozubrna.cz Předmět zprávy: FOTOVÝZVA

Jeden den, jedno místo, 5 kapel

OchozFest 2020

Bude!!!

18.7.2020 od 14:00 Bistro

CVIČENÍ PRO NEJMENŠÍ A JEJICH RODIČE

Bude fungovat i přes léto a prázdniny! Vždy v pondělí od 9.30 můžete se svými dětmi (vhodné od 1 do 3 let) řídit na různých překážkách v sokolovně. Kromě pohybu si děti užijí i společnost, změnu prostředí, básničky, písničky, míčky, barevný padák... neváhejte se přidat! Stačí s sebou vzít jen přezůvky pro sebe i děti, na ostatním se domluvíte posléze.

(ata)

Místní poplatky 2020, celoroční poplatek za užívání KTV

Poplatky pro rok 2020 jsou splatné do 31. 8. 2020 převodem na bankovní účet obce nebo platbou v hotovosti na pokladně OÚ v úředních hodinách.

Název poplatku	Částka	Variabilní symbol (VS) pro zadání úhrady převodem na BÚ obce Ochoz u Brna: č. ú. 12829641/0100
Místní poplatek - odpady	650 Kč – osoba přihlášená k trvalému pobytu v Ochozi u Brna	číslo popisné
	650 Kč – objekt sloužící k rekreaci	2020 + číslo evidenční
Místní poplatek ze psů	Majitel	200 Kč – první pes
		250 Kč – další pes
	Majitel je důchodce	100 Kč – první pes
		150 Kč – další pes
Poplatek za kabelo- vou televizi	300 Kč	333 + číslo popisné

Pomozte fotbalu v Ochozi

Znáte kluky nebo holky ročník 2005 a mladší, co mají rádi kolektivní sport a mohli by hrát za Ochoz kopanou? Dejte nám vědět (Libor Mikulica 724368012) a možná již brzy budeme mít dorostenecký tým, který tu dlouhá léta nebyl.

Pomozte nám oživit dorosteneckou kopanou v Ochozi.

OCHOZ U BRNA

SLÁMAFEST 2020

15. SRPNA
OD 14:00

FOLK
ROCK
PROGRAM PRO DĚTI
BLUES
VOKÁLY
PIVO

BENEFIČNÍ FESTIVAL VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

PÁTÝ ROČNÍK
OCHOZSKÉHO WOODSTOCKU

Mastos

Dodávka - Montáž - Servis

- plynových kotlů
- tepelných čerpadel
- otopných systémů

☎ 732 180 660

www.mastos.cz

SVOZ PDO A PLASTŮ

	komunální odpad	plasty
Červen	8., 22.	25.
Červenec	6., 20.	23.
Srpen	3., 17., 31.	20.
Září	14., 28.	17.

Aerobic s Terkou

Cvičení je zaměřené na základy aerobiku, ale i kompletní rozvoj pohybových dovedností. Děti se naučí správnému držení těla, rozvinou svoji flexibilitu, sílu, obratnost a koordinaci prostřednictvím her, říkadel a písniček.

Po - 17:00 - 18:00 (DĚTI 7 - 12 let)

St - 17:00 - 18:00 (DĚTI 3 - 6 let)

V Ochozi u Brna na Sokolovně.

Kontakt: Tereza Mlejnková, tel. 605 370 939, email: tmlejnko@seznam.cz

Ochozský zpravodaj - hledáme redaktora!

Kreativní práce, přivýdělek, praxe pro studenty, setkávání se s novými lidmi i tématy... To a mnohem více v sobě obnáší pozice redaktora v Ochozském zpravodaji.

Zkušenosti nejsou třeba, vše se dá naučit. Stačí chuť, odvaha a aspoň minimální znalost češtiny a stylistiky. Máte je?

Nabízíme pravidelnou finanční odměnu, odborné vedení, potvrzení o praxi.

Ozvěte se na zpravodaj@ochozubrna.cz, případně volejte 724 547 252.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**

Zdravotnická záchranná služba: **155**

Policie České republiky: **158**

Městská policie (pro celou ČR): **156**

Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**

Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: obec@ochozubrna.cz

Úřední hodiny na obecním úřadě:

pondělí a středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00

Provozní doba na poště:

pondělí, středa: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 17.00 hodin

úterý: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin

čtvrtek, pátek: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 16.00 hodin

Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**

Hasiči Pozořice: **950 629 111**

Policie Šlapanice: **544 228 002**

Pohotovostní služba – plyn: **1239**

Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**

Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**

Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: **604 461 186**

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč

Formát A5 – 2 000,- Kč

Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč

Formát A5 – 1 000,- Kč

Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Harmonogram zasedání Zastupitelstva obce Ochoz u Brna v roce 2020

22. června

14. září

12. října

23. listopadu

14. prosince

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

VÝTVARNÉ KURZY NEJEN PRO DĚTI

Foto: Jana Kučerová

OCHOZ ZA TŘICET LET?

Ochoz_2050
návrh rozvoje obce

JARO NA LYSÉ HOŘE

Třemdava bílá a šalvěj luční, foto: redakce